

Bizim Aile

No: 12- Mart- Aprel- 2010- Qadın Aile Jurnalı

Zamanın fövqündə: dünənin,
bu günün və sabahın QADINI

ALLAH SİZİ EŞİDİR

və

DƏYƏR VERİR

AZƏRBAYCAN
ÇİNARLARI

CƏMIYYƏTİMİZDƏ
QADININ DƏYƏRİ

«BİZİM AİLƏ»DƏN

BİZİM AİLƏ

Qadın- Ailə jurnalı

Dövlət Reestr № 20929

Təsisçi:
İpəkyolu MMC

Redaktor:
Samirə Mahmudova

Məsul katib:
Mədinə Əliyeva

Redaktor müavini:
Qətibə Vaqifqızı
Eslemnur Məmmədova

Redaksiya heyəti:
Dr.Mehri Məmmədova
Dr.Qiyomat Məhərrəmli
Dr.Sevinc Aslanova
Dr.Mehriban Qasımovə
Dr.Samirə Həsənova
Zeynəb Nuri
Meryem Demir
Vüsalə Quliyeva
Rəna Mirzəliyeva
Aynur Quliyeva
Aygün Məmmədzadə
Mətanət Kərimova

Abunə və reklam işləri:
Aynur Məmmədova

Dizayn: Bizim ailə

Ünvan: Bakı şəhəri, Cəfərov
Qardaşları küçəsi. 16
Tel: (+994 050) 369 65 23
(+994 12) 502 07 55

Web:
www.bizimaile.az
e-mail:
bizimaile@bizimaile.az
bizmailedergisi@yahoo.com

Əziz oxucu!

“Bizim Ailə” jurnalı öz oxucuları arasında kişi və qadın ayrımı etmir. Ailə məsələlərini əhatə edən hər mövzuda olduğu kimi, jurnalımızda dərc olunan yazıların daha çox qadınlar tərəfindən oxunduğunu müşahidə edirik. Belə olan halda: “Yuvanı quran dişi quşdur” həqiqəti öz aktuallığını yenə də saxlamışdır. Buna görə də, bu sayımızın əsas mövzusu müasir dövrümüzdə qadın haqları və sosial həyatda qadının mövqeyi məsələləridir.

Heydər Əliyev Fondunun prezidenti, YUNESKO-nun xoşməramlı səfiri, Millət vəkili Mehriban Əliyeva qadınlar haqqında belə deyir: “Qadın olan yerdə səmimiyyət və sevgi var, düşməncilik və nifrətə yer yoxdur”.

İslam dini də qadına böyük dəyər vermişdir. İslamda qadın şəfqət, mərhəmət və hörmət göstərilməsi lazım olan bir şəxsdir. Peyğəmbərimiz (s.ə.s.) qadınların narın, zərif və nəzakətli olduğunu vurğulayaraq, onların heç incidilməməsini tövsiyə etmişdir.

Bu sayımızda möhtərəm Osman Nuri Topbaşın “Duadakı sərr”, Vüsalə Quliyevanın “Dinimizdə mömin qadın və kişi”, Haticə Şahinin silsilə yazılarından olan “Azərbaycan çinarları”, AME Əlyazmalar İstututu İlahiyyat elmləri namizədi Nailə Süleymanovanın “Xinalıq-Bizim tariximizdir” yazıları oxucularımızın hüzuruna təqdim olunacaq. Bundan başqa həmişə olduğu kimi jurnalın bu sayında da dərc etdiyimiz xanımlara faydalı məsləhətlər, mətbəx sirləri, gözəlliyyin sirləri, balaca dostlarımıza gülməcələr və başqa maraqlı məlumatlar inanır-ıq ki, ürəyinizcə olacaqdır.

May ayında görüşmək üzərə sizdən ayrılıraq.

Biz sizə möhkəm və sağlam ailə qurmağın sirlərini öyrənməkdə kömək edirik, doğru olanı deyirik, qalanı isə sizin üzərinizə düşür. Sağlıqla qalın.

İÇİNDƏKİLƏR

3

ZAMANIN FÖVQÜNDƏ: DÜNƏNİN, BU
GÜNÜN VƏ SABAHIN QADINI

6

MÜASİR DÖVRÜMÜZDƏ QADIN
HAQLARI

22

DUADAKI SİRR

32

PEYĞƏMBƏR ƏXLAQI

ZAMANIN FÖVQÜNDƏ: DÜNƏNİN, BU GÜNÜN VƏ SABAHIN QADINI <i>Samirə MAHMUDOVA</i>	3
MÜASİR DÖVRÜMÜZDƏ QADIN HAQLARI <i>Mədina ƏLİYYEVA</i>	6
ALLAH SİZİ EŞİDİR VƏ DƏYƏR VERİR <i>Meryem DEMİR</i>	8
ANA OLMAQ <i>Yeganə AĞDAMLI</i>	11
DİNİMİZDƏ MÖMİN QADIN VƏ KİŞİ <i>Vüsalə QULİYYEVA</i>	12
İNSANLARIN SAĞLIĞINDA DƏYƏRİNİ BİLƏK <i>Dr. Zəkiyyə BABAYEVA</i>	14
DÜNYAMIZI BƏZƏYƏN ƏTİRLİ ÇİÇƏKLƏRİMİZ <i>Xəyalə ABDULAZİM</i>	16
AZƏRBAYCAN ÇİNARLARI <i>Hatice ŞAHİN</i>	18
HZ. XƏDİCƏNİN TİMSALINDA ÖRNƏK XANIM <i>Şəfiqa Kaya MERİC</i>	20
DUADAKI SİRR <i>Osman Nuri TOPBAŞ</i>	22
İTİRDİYİMİZ İMAN HƏYƏCANI <i>Xanım HƏMZƏYEVA</i>	29
XINALIQ-BİZİM TARİXİMİZDİR <i>Dr. Nailə SÜLEYMANOVA</i>	30
PEYĞƏMBƏR ƏXLAQI <i>Mətanət KƏRİMOVA</i>	32
MƏDİNƏYİ MÜNƏVVƏRƏ <i>Nüşabə ƏHMƏDOVA</i>	34
FATİMƏNİN DASTANI <i>Asim HƏMİDOV</i>	36
LƏZZƏT DÜNYASI <i>Müyesser TAŞLIYAR</i>	38
MƏTBƏX MƏDƏNİYYƏTİ <i>Məryəm XƏLİLOVA</i>	40
GƏLİN BİRLİKDƏ GÜLƏK <i>Hicran NOVRUZOVA</i>	42
MƏKTUBLAR.....	44

Zamanın fövqündə: dünənin, bu günün və sabahın QADINI

Allah yaratdığı varlıqlar içəri-sində insana, insanlardan da qadına xüsusi haqlar verərək onu ucaltmışdır. Cahiliyyət dövründə qadın hüquqları tapdalanırdısa, artıq İslamiyyət dövründə qadın öz haqqını aldı, İslam ona əvvəller sahib olmadığı müstəsna hüquqlar verdi. Qadın haqqında Qurani-Kərimdə müstəqil surə endi.

Allah təalanın qadınlara bu qədər də-yər verdiyinə rəğmən, bunlara riayət edilib-edilmədiyini öyrənmək üçün ta-rixə nəzər salaraq cavab vermək olar. Eyni zamanda həyatda müşahidə etdi-yimiz və qarşılaşdığınızmız örнəklərlə onların haqlarının tapdanıb-tapdanma-ması haqqında fikir söyləmək olar. Çünkü həyat bir dünya səhnəsidir. Bu

səhnədə həm əzazil və qəddar insan obrazı, həm də humanist, ədalətli tiplər yer alır.

Keçmiş zamanlara baxdığımız zaman şahid oluruq ki, İslamın qadına verdiyi haqların heç biri tətbiq edilməmişdir. Qadın doğulduğu gündən özünü dərk edənə qədər evdə hörmət edilməyən, oxudulmayan, bunun üçün də korafəhim, aciz qalaraq atalarının, ərlərinin əlində oyuncaga çevrilmişlər. Heç bir hüququndan istifadə edə bilməmişlər. Əvvəlcə ata evində dustaq, daha sonra da ondan heç bir fərqi olmayan ər evində də eyni müqəddərəti yaşayırırdı. İslamdan qabaq cahiliyyət dönəmində də vəziyyət bu şəkildə idi. Qadınlara sərt davranılır, onların hər hansı bir möv-zuda fikirləri bir qırğığa, istəkləri belə

nəzərə alınmırıldı. Ciddiyəti və sərtliyi ilə tanınan Hz.Ömərə aid bir əhvalat buna gözəl nümunədir. Sad b. Əbi Vaqqas buyurur ki: “Ömər bir gün Rəsulullah (s.ə.s.)in yanına girmək üçün izn istədi. O vaxt Hz.Peyğəmbərin yanında Qureyşin qadınlarından ibarət bir qrup vardı. Onlar səslərini yüksəldərək danışır, bir neçə məsələ haqqında sual verirdilər. Ömərin səsini eşidəndə səslərini alçaldıb üst-başlarını səliqəyə saldılar. İçəri girən Ömər Rəsulullahın güldüyüünü görüb, bunun səbəbini soruşdu. Rəsulullah (s.ə.s.): “Bunlara baxıb çasdım, yanında oturub sual verirdilər, sənin səsini eşidən kimi tez özlərini qaydaya salmağa başladılar”, - dedi. Hz.Ömər: “Ya Rəsulullah, sən onların qorxub çəkinmələrinə daha layiqsən”, - dedi və onlara dönüb: “Ey özü-özlərinin düşmənləri! Rəsulullahdan çəkinməyib məndən çəkinirsinizmi?” - dedi. Onlar: “Bəli, sən Rəsulullahha nisbətən çox sərt və qatı qəlblişən”, - dedilər. Buna qarşılıq Rəsulullah (s.ə.s.) belə buyurdu: “Nəfsimi əlində tutan Allaha and olsun ki, şeytan bir vadidə səninla qarşılaşmış olsa, əlindən başqa vadiyə qaçar, sənin gözünə görünməzdi”.

Müasir dövrümüzdə qadın haqları haqqında nə demək olar? Hüquqlarını sərbəst şəkildə müdafiə edə bilirlərmi, öz haqlarından istifadə edirlərmi? Yoxsa ifrat sərbəstlik və rahatlıq yollarını

azmasına səbəb olur, hüquq və azadlığı başqa cür anlayaraq səhvlərə, xətalara yol verirlər?

Dünya qloballaşma məngənəsində qırvandığı bir vaxtda qadınlarımızın arasında onlara verilən haqlardan suisitifadə edənlər vardır. boşanma haqqımız var deyərək, qadın hər mübahisə etdiyi an boşanma yolunu seçir. Təhsil alma haqqımız var deyərək, təhsil almaq üçün imanından, inancından keçənlər olur. Kişirlə eyni haqlara sahibəm deyərək, qadın yaradılışındakı və xilqətindəki incəlik və zərifliyi unudaraq, bəzən hər yerə əl uzadır, aidiyyatı olmayan işlərə can atır, bəzən istismar edilir, azadlığı qəsd edərək özünü köləliyin əsarəti altında hörmətsiz edir. İşləyib pul qazanmaq məqsədi güdən qadın fitrət etibarilə alışmadığı, gücü yetmədiyi çətin iş şərtlərinə boyun əyir. Bəzən ailədə kişinin də evə çörək gətirə bilməməsi, qadının bu işlərə əl atmasına, ağır yükün altına girməsinə səbəb olur.

Bəzən işləməməyi bəs deyilmiş kimi, evdə də ağır qaydalar altında əzilən qadın, nəticədə, üsyən edir və ailə bağlarının qopmasına səbəb olur. Evinin işini görən, uşaqlarının tərbiyəsi ilə məşğul olan, evin dolanışığını təmin edən qadın, bütün bu ağırlıqdan sonra həyat yoldaşının tənələrinə və əmr-

**Həyat yolunda azmamaq, doğruluqdan sapmamaq
fürsət haqlarımızı, hüquqlarımızı yaxşı bilməliyik,
bildiklərimizi ətrafımızda olanlarla bölüşdürü-
məliyik, haqlarımızdan sui-istifadə edib başqalarını
əzməməliyik.**

lərinə dözə bilmir, səbr kasası daşıır.

İnsanlar bəzən Allah təalanın qoymuş nizamı unudurlar. Allahın hikmətlərindəndir ki, onları insan olaraq eyni yaratса da, fiziki cəhətdən fərqlidirlər. Hər birinin qabiliyyətinə və təbiətinə uyğun vəzifələri vardır. Büttün xüsusiyətlərinə, yaxşılıqlarına və çətinliklərinə baxmayaraq analıq vəzifəsi qadına aiddir. Bu vəzifə kişidən daha çox onun zamanını evdə keçirməsini vacib edir.

Fitrətdəki bu fərqlilik qadın təhsil almamalıdır və ya işləməməlidir kimi səhv nəticələrə gətirmir. Əsri-Səadət dönməmində və zəmanəmizdə qadınlarımızın elmdə əldə etdiyi nəticələr göz önündədir.

Müasir dövrümüzdə qadınlar öz haqlarını tələb edə bilirlər. Onlara verilən rahatlıqdan, imtiyazlardan, hü-

quqlarından qanun çərçivəsində istifadə etmə hüququna sahibdirlər. Bir tərəfdən də qeyd etmək istərdim ki, hələ də keçmişin qalıqlarını özündə daşıyanlar qadının haqlarını sui-istima edirlər.

Yaradılan hər şeyin bu həyatda yaradılış qayəsi, yaradana və çevrəsinə verəcəyi insanlıq borcu vardır. Allah hər birimizi ilk olaraq insan yaratmışdır və bizim insan olaraq vəzifələrimiz, məsuliyyətlərimiz, cavabdeh olduğumuz məsələlər vardır. Həyat yolunda azmamaq, doğruluqdan sapmamaq üçün haqlarımızı, hüquqlarımızı yaxşı bilməliyik, bildiklərimizi ətrafımızda olanlarla bönüsdürməliyik, haqlarımızdan sui-istifadə edib başqalarını əzməməliyik. Bizə hüquq və haqlarımızı ən yaxşı öyrədən isə Qurani Kərimdir.

KƏLAĞAYILI QADIN

Kəlağayılı qadın gördüm,
Qoşa hörük tanış mənə.
Tügyan etdi köhnə dərdim,
Ürək dedi: Danış: - mənə.

Anam kimi üzü nurlu,
Mənə doğma bəyaz tellər.
Süd ətirli, un ətirli.
O damarlı quru əllər.

İndi o da anam yaşda,
Doğma çöhrə, tanış qırış.
Analar dəyişmir səndə,
Ana Vətən, sənə alqış!

Kəlağayılar nadirləşir,
Gözlərimiz baxa-baxa.
Qorxum yalnız bircə şeydir,
Çarqat kimi yaddan çıxa.

Təmiz ləçək, təmiz addır,
Analarda kəlağayı.
Cehiz versin qızlarına,
Qoy analar kəlağayı.

Tahirə Məğrur

MÜASİR DÖVRÜMÜZDƏ QADIN HAQLARI

Islam günəşi doğmadan, Quran nurları insanlığı aydınlatmadan, Hz. Məhəmməd (s.ə.s.) insanlıqdan uzaq olan bəşəriyyətə həqiqi insanlıq dərsini vermədən əvvəl qadınlar bir qulluqçu, nökər səviyyəsində idi, adı bir əşya kimi alınib-satılırdı, mülkiyyət və miras kimi haqq və hüquqlardan məhrum idi. Hətta insan kimi yaşamalarına belə imkan verilmirdi.

Qədim Yunanlarda qadın qul kimi alınib-satılırdı. **Aristoteli görə**, qadın azad və sərbəst olmamalıydı. **Əflatuna görə**, qadın əldən-ələ gəzməli idi. **Romada** qadının miras haqqı yox idi. **Yəhudilikdə** isə yəhudilər belə dua edirlərmiş: “Əzəli ilahımız kainatın

kralı, məni qadın olaraq yaratmadığın üçün sənə həmd olsun!”. Yəhudilərə görə, qadın müstəqil olaraq yaradılmayıb, kişinin qabırğa sümüyündən, o, cənnətdə sıxılmasın deyə yaradılmışdır. Amma o, şeytanla birləşib Adəm (ə.s.)a xəyanət etmişdir. Buna görə də qadını lənətləmişlər. **Xristianlıqda** isə qadın şeytanın qapısıdır deyilmişdir. **Fransızların** fikrincə, qadın kişiyyə xidmət etməsi üçün yaradılmışdır. **İngilislərdə** isə 1805-ci ilə qədər qadını bir mülk olaraq alib-sata bilirdilər. Qadın nəcisin sayıldığından İncilə toxunması belə qadağan olunmuşdur. **Qədim Misirdə** qadın qardaşı və atası ilə evlənə bilərdi. **Cahiliyyə Ərəbistannında** isə qız uşaqları bədliyin işaretti

Ailə başçısı həmişə kişi olmalıdır. Ancaq qadın da onun vəfali yol yoldaşı, sirdaşı, məsləhətçisi, evinin dirəyi, könül taxtinin sultani mövqeyindən də uzaqlaşmamalıdır. Qadının əldə edə bilməyəcəyi bir iş yoxdur. Çünkü qadın anadır, şərəfli müəllimdir, sevgi və şəfqət qaynağıdır.

kimi görüldürdü, diri-diri torpağa basdırılırdı.

İnsanlıq, xüsusən qadınlıq İslam dini əsasında layiq olduğu mövqe və qiyməti qazanmış, tarix boyunca istədiyi hüzur və səadətə qovuşmuşdur. Qurani-Kərimdə belə buyurulmuşdur: “**Kişilərin qadınlar üzərində şəriətə görə hüquqları olduğu kimi, qadınların da kişilər üzərində hüquqları vardır**”. (Əl-Bəqərə 228)

İslama görə qadın və kişi bir bütünüñ iki parçası kimidir, bir-birlərini tamamlayırlar. Ayədə buyurulmuşdur ki: “**Onlar sizin, siz də onların libasisiniz. Bir-birinize həddindən artıq yaxınsınız**”. (Əl-Bəqərə 187) Qurani-Kərim bu ayə ilə qadını nəcis hökmündən qurtarmış, kişiyyə həyat yoldaşı etmişdir. İslamiyyət qadın üzərindəki lənəti qaldırmış, insan oğlunun cənnətdən uzaqlaşmasına qadının səbəb olduğu etiqadını rədd etmişdir.

Qurana görə qadın və kişi bir almanın iki yarısı qədər bir-birinə bərabər olan iki varlıqdır.

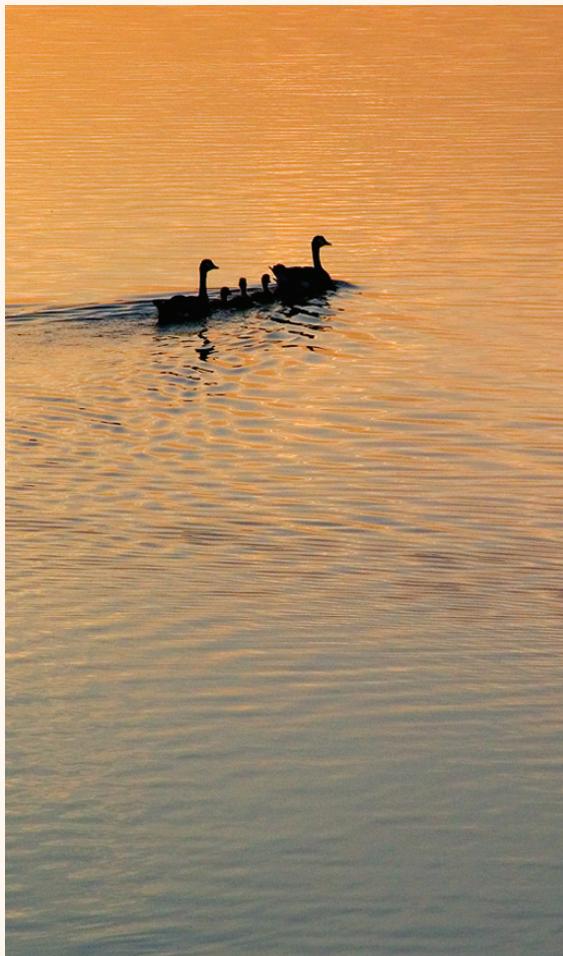
Çağdaş Azərbaycanımızda qadınlarımız qərb ölkələrini özlərinə model olaraq uyğun görülərlər. Bu isə Azərbaycanda qadınlarımızın açıqsıçıl olmalarına gətirib çıxarır. Bu hal isə dövlətimizin, milli mentaliteti-

mizin və mənəvi dəyərlərimizin pozulmasına səbəb olur.

Hətta bəzi ailələrdə evə rəhbərlik edən qadınlarımız olur. Əvvəllər qadınlar ali təhsil almırıdlar, ona görə də ailədə bir qərar qəbul edildikdə qadın ikinci planda qalırıdı, “*Qadınlar heç nə bilmir, qoy ev işləriylə məşğul olsunlar*” - kimi layiq olmadıqları sözlərlə qarşılaşırlırlar. Son dövrlərdə isə qadınlarımız ali təhsil alırlar. Buna səbəb bəzən oğlanların ailə həyatı qurduqda ali təhsilli qız axtarmalarıdır. Ancaq nəticə heç də gözlədikləri kimi olmur. Çünkü bu günün qadını artıq ailədə bərabər söz sahibi olmaq isteyir. Bir qərar qəbul olunduğunda öz fikirlərini rahatlıqla söyləmək fürsəti isteyir. Buna görə də kişiler də qadınlarına qiymət verməli, onların da fikirlərini qəbul etməlidirlər. Çünkü bu günün qadını, həqiqətən də, buna layiq olacaq qədər ağıllı və təhsillidir.

Ailə başçısı həmişə kişi olmalıdır. Ancaq qadın da onun vəfali yol yoldaşı, sirdaşı, məsləhətçisi, evinin dirəyi, könül taxtinin sultani mövqeyindən də uzaqlaşmamalıdır. Qadının əldə edə bilməyəcəyi bir iş yoxdur. Çünkü qadın anadır, şərəfli müəllimdir, sevgi və şəfqət qaynağıdır.

ALLAH SİZİ EŞİDİR VƏ DƏYƏR VERİR

Allah-Təala insan oğlunu qadın və kişidən yaratmışdır. Kişi və qadın olaraq yaradılan insanın bu dünyaya gəlişində hansı qrupdan meydana gəlmək istəməsi öz elində deyil. Allah-Təala bu gerçəyi belə xəbər verir:

“...O, istədiyinə ancaq qız, istədiyinə də ancaq oğlan verir. Yaxud hər ikisindən – həm oğlan, həm də qız verir, istədiyini də sonsuz edir...” (əş-Şura, 49-50)

Tarixən insanlar, müxtəlif mədəniyyət-

lər qız-oğlan arasında ayrı-seçkilik edərkən birinə yüksək dəyər verərkən, digərinin haqqını aayqlar altına almışlar.

Məsələn Çin:

Çində qadın atasının və böyük qardaşının köləsi sayılırdı. Onların xidmətçisi olmaqdan başqa çarəsi yox idi. Qədim Çində bu statusuna görə qadına ad da verilmirdi.

Yəhudilərdə:

Yəhudi kişilər hər səhər dua edərkən “Ya Rəbb, bizi qadın olaraq yaratmadığın üçün Sənə sonsuz şükürler olsun!” -deyə qadınları xor görürdülər.

Xristianlarsa Adəm (ə.s)-in cənnətdən qovulmasını Hz. Həvvaya bağladıqları üçün ilk günahı Hz. Həvvanın işlədiyinə inanaraq onu xor görürülər.

Orta əsrlərdə qadının ruhunun olub-olmaması üzərində mübahisələr gedirdi. Hətta qadının insan olmadığını söylər, fərqli fikrə sahib olan qadınları cadugərliklə günahlandıraraq diri-diriyə yandırırlar.

Cahil Ərəb cəmiyyətində:

İslamdan əvvəlki Ərəbistan Yarımadasında cəmiyyətdə qadın ən çox həqarətə məruz qalan siniflərdən biri idi. Ərəb cəmiyyətində bir kişinin fikri, təklifi qəbul edilmədikdə “Bu, qadın fikrinə bənzəyir” -deyərək qadına həqarət edirdilər. İslamın gəlişi ilə xanımların cəmiyyətdəki mövqeyi dəyişdi. Allah-Təala qadını və kişini bir-birinə arxa, dayaq qıldı. (ət-Tövbə, 71) Qurani-Kərim cahiliyyət dövründə qız uşaqlarının dünyaya gəlməsi səbəbilə insanların hansı hala düşdüyünü belə xəbər verir:

“Onlardan birinə qızı olması ilə müjdə verdikdə qəzəblənin üzü qapqara qaralar. Verilən müjdənin pisliyi üzündən tayfasından qaçıb gizlənər.” (Ən-Nəhl, 58-59)

İslam dininin qəlbləri aydınlarından hökmələri ilə birləşdə səhabələrin ağilları da nurlandı. Qız uşaqlarını xor görmək ortadan qalxmış, onları diri-dir torpağa basdırın zehniyyət artıq dəyişmişdi. Uca Allah kitabında qızların diri-dir basdırılmasını qadağan etdi. (Əl-İsra, 31)

Əziz Peyğəmbərimiz də qız uşaqlarını axlaqlı yetişdirənlərlə axırətdə bərabər olacağını açıqlamışdır:

“Hər kim qız uşağıını həddi-bülüğə çatana qədər böyüdüb təbiyə edərsə qiyamət günü o kimsəylə mən beləcə yan-yana olacağıq” – buyurmuş və barmaqlarını bir-birinə bitişdirmişdir.
(Riyazus-Salihin, № 269)

İslam dininin qadına nə qədər əhəmiyyət verdiyini Qurani-Kərimin “Mücadələ” surəsində də görməkdəyik. Mədinədə nazil olan bu surənin qadınlar nöqtəyinə nəzərindən çox mənalı bir hekayəsi (səbəbi-nüzulu) vardır. Hadisə belə cərəyan etmişdir:

Həzrət Havlə iman etmiş bir qadın idi. Evs (r.a) adlı, sərt təbiətli bir səhabə ilə evli idi. Bir gün Evs (r.a) xanımını boşadı. Bu boşamanı gerçəkləşdirərkən də əvvəllər ərəblər arasında yaygın şəkildə həyataya keçirilən “zihar” üsulundan istifadə etdi. Belə ki, o zamanlar ərəblər həyat yoldaşının bəzi üzvlərini ana-bacıları kimi özlərinə məhrəm sayılan qohumlarına bənzədərdilər və bu, boşanma sayılırdı. Evs (r.a) da xanımına “Sən mənim üçün ana-

min kürəyi kimisən” deyərək onu boşamaq qərarına gəldi.

Bu hadisə qarşısında Hz. Havlə birbaşa Peyğəmbərimizin yanına yollandı. Hz. Havlə özündən çıxmışdı. Hz. Havlə yorğun idi. Hz. Havlə bezmişdi. Hz. Havlə haqsızlığa məruz qalmışdı. Hz. Havlə çərəsizdi. Çarəni Hz. Peyğəmbərdən tapa-caqdı.

Havlə (r. anhə) Peyğəmbər (s.ə.s)-in evinə gəldi. Rəsulullah onu dinləyirdi. Üşəyan edərcəsinə ərindən Peyğəmbərimizə şikayət etməyə başladı. Belə deyridi: “Ey Allahın Elçisi! Evs mənim bütün var-dövlətimi yedi. Gəncliyimi tüketəndi. Onun üçün uşaqlar dünyaya gətirdim. İndi isə yaşlandım. Ona uşaq verə bilməz hala gəldim. O da zihar edərək məni boşadı. Məni ortalıqda qoydu. Ya Rəbbi, halımı sənə ərz edirəm. Bu halımı sənə şikayət edirəm.”

Havləni böyük bir diqqət və ehtiramla dinləyən Hz. Peyğəmbər (s.ə.s) bir anlıq dayandı. Sonra “bu qəbildən olan boşanmalarla bağlı mənə hər hansı bir təlimat gəlməmişdir.” -cavabını verdi. Çünkü o, Uca Allahdan vəhyy gəlmədikcə öz arzusuna görə danışmadı. Uca Allahın ona izin verdiyi mövzular xaricində mütləq vəhyy gözləyərdi.

Amma çox keçmədən Uca Rəbbimiz “bu işi sənə həvalə edirəm” -deyən qadının yalvarışlarına cavab verdi. Ta yüksəkliklərdən bir cavab gəlirdi. Uca Allahın “Sənin səsini, yalvarışlarını, üsyanını duydum. Sən yalnız deyilsən. Dediklərin göydə əks-səda vermişdir. Arzu etdiyin mövzuda sənə cavab veriləcək və sən razı qalacaqsan” mənasında ayəsi enəcəkdir.

Allah-Təala Havləyə cavab verirdi. Elə

bir cavab ki, Mədinədə hər bir evdə, hər bir küçədə ondan danışılırdı. Bir neçə gün hər yerdə Havləyə verilən cavabdan danışıldı. Havlə kimi məzлum olan bütün qadınlar bir mənada “kişini cəzalandırın” bu ayələri qürurla oxuyurdular.

Uca Allah xanımını bu şəkildə boşamaq istəyən kişiyyə bu işin çirkin olduğunu bildirdikdən sonra xanımına dönmək üçün ya kölə azad etmək, ya iki ay ardarda 60 yoxsulu doydurma cəzası verdi. Yenidən xanımına yaxınlaşmaq istərsən, bu cəzani ödəməlisən. Bunu qadın deyil, kişi ödəyəcək. Çünkü qadın haqsızlığa məruz qalır. Rəbbimiz məzлumun və haqsızlığa uğrayanların yanındadır hər zaman.

“Mücadələ” surəsinin ilk ayələri endikdə üzü sevincindən ay kimi parlayan Peyğəmbərimiz (s. ə.s) Havləni çağıraraq “Sənə müjdələr olsun, ey Havlə! Allah sənin səsini eşitdi.” -dedikdən sonra ilk ayə-

ni oxudu: “(Ya Peyğəmbər!) Əri barəsində səninlə mübahisə edən və Allaha şikayət edən qadının sözünü Allah eşitti. Allah sizin danışığınızı eşidir. Həqiqətən Allah (hər şeyi) eşidəndir, (hər şeyi) görəndir.” (əl-Mücadələ, 1)

Həzrət Havlə bugünün özündə də xor görülən, tərk edilən, əhəmiyyət verilməyən, gəncliyindən sonra kənara atılmış bütün qadınların ortaq üsyəni olmuşdur. Mücadələ surəsi əhəmiyyət göstərilmədiyini zənn edən qadılara “Xeyr, Rəbbiniz sizə əhəmiyyət verir. Rəbbiniz sizə zülm edən kişiyyə dünyada cəza verəcək, həmçinin onu axirətdə də hesaba çəkəcək. Kədərlənməyin, Allah səsinizi eşidir, halınızı görür.” -cavabdır.

...Aradan illər keçir. İkiqat qalmış bir qadın Mədinə bazarında Hz. Ömərin yolunu kəsib nə isə soruşur. Uzun boylu Hz. Ömər əyilib diz çökür. Əllərini qadının ciyninə qoyur. “Buyur, nənə!” -deyir. Qadın uzun-uzadı danışır, Hz. Ömər qulaq asır. Mədinənin lider heyəti heyrət içində “Qoca bir qadın üçün bu qədər zaman sərf edilərmi?” deyə düşünür. Nəhayət qadın deyəcəklərini bitirir və gedir. Hz. Ömər dikəlir.

Oradakılardan biri “Ey möminlərin əmiri! Qüreyş liderlərini bu qoca qarı üçün o qədər gözlətməyə dəyərmi?” -deyə soruşur. Hz. Ömər sərt şəkildə çevrilərək hər kəsin eşidəcəyi bir səs tonuyla: “Sən nə danışığının fərqindəsənmi? Yازıqlar olsun sənə! Bu qadın Havlədir. Allah yeddi qat səmanın arxasından onu eşitti, haqqında ayə endirdi. İndi Ömərmi onu dinləməyəcək? Əgər bütün günü məni burda saxlasayı yenə də onu dinləyəcəkdir.”

Kim deyir ki, İslam qadına dəyər vermir. İslamiyyətin bir günəş kimi doğmasiyla birlikdə qadının cəmiyyətdəki mövqeyi yüksəldi, qadın toplumda dəyər verilən, ehtiram göstərilən bir fərd halına gəldi.

ANALARA SƏSLƏNİRƏM

Ana olub,ancaq analıq hissindən məhrum olanlara səslənirəm.

Övladlarını doğurub, küçələrə atan, onlara bədbəxt bir tale ömrü yaşıdan “ana”lara səslənirəm.

Həyatı çirkinliklərlə dolu, övladının baxınca başını aşağı saldığı “ana”lara səslənirəm.

Zəhmət və məşəqqətlə böyüdüyü övladının ailəsini müxtəlif üsullarla dağıdıb onların həyatını zəhərə çevirən “ana”lara səslənirəm.

Ana adını daşıyan,ancaq analıq şərəf və hissiyyatından məhrum olan “ana”lara səslənirəm.

Balalarını bəsləyib böyüdüb, həyata bəxş edən heyvan və quşlar onlardan bir şey gözləmədiyi halda nəfsləri uğrunda övladları ilə çəkişən analar. Bu nəfsi hissələr nə üçün?!

Övladlarının ailə xoşbəxtliyinə sevinməyən analar.

Bu qısqanchıq nə üçün, nəfsi ehtirasları uğrunda övladlarının bir ömürlük

həyatına utanc gətirən analar.

Bu ehtiras nə üçün?

Övladlarının gücü çatmayan şeyləri onlardan istəyən analar bu dünya sevgisi nə üçün?

Bəlkə çəkilən əziyyətlərin yuxusuz gecələrin intiqamını alırıq? Onun acısını çıxarıraq, nə üçün?

Hər bir ana övladı üçün əzizdir. Və onu sevmək onun ehtiyacıdır. Cənabi Haqq heç bir qulunun digərinə zülm etməsini istəməz, anası olsa belə.

Əsl analar övladlarını nəfslerindən fədakarlıq edərək maraqları üçün deyil, Allah rızası üçün vətənə və millətə layiq övlad kimi yetişdirənlərdir.

Allah təalanın geniş rəhmət və mərhəmətindən bizə bəxş etdiyi o cövhəri biz niyə, özümüzdən bir parça olan övladlarımızdan əsirgəyirik.

Rəbbim qadınlara bəxş etdiyi bu böyük vəzifənin şüurunda olub, layiqli, faydalı övladlar yetişdirməyi bütün analara nəsib etsin!

Amin!

DİNİMİZDƏ MÖMİN QADIN VƏ KİŞİ

Əmanətə xəyanət etməmək, başqalarının haqqına hörmət etmək, gözlərini, əllərini, haramdan uzaq tutmaq Allaha inanan kişi və qadınların xüsusiyyətləridir.

Allah təala belə buyurur: “**Mömin kişilərə söylə: Gözlərini (harama) dikməsinlər, irz və namuslarını qorusunlar!** Çünkü bu onların özleri üçün daha təmiz bir davranışdır. Həqiqətən, Allah onların etdiklərindən xəbərdardır”. Mömin qadınlara da söylə: **Gözlərini harama baxmaqdan çəkinidirsinlər, namus və iffətlərini qorusunlar! Öz-özlüyündən görünən (əl-üz) istisna olmaqla, zinətlərini (baş, boyun, boğaz) açığa çıxartmasınlar**”. (Nur surəsi 24/30,-

31) Allah təala bu ayələrlə mömin qadın və kişidən davranışında da paklıq və namusluluq istəyir. Mömin qadın və kişilər aşağıdakı xüsusiyyətləri daşıyırlar: “**Mömin kişilər və qadınlar bir-birilərinin dostudurlar. Yaxşılığı əmr edərlər və xoşa gəlməyən şeylərdən çəkindirərlər**”. (Təvbə 71)

“Danışanda düz danışar, haqqı, doğrunu söyləyib səbri tövsiyyə edər”. (Asr surəsi, 3)

Allaha inanan ağır olub, itaətdə tələsməyən, başqasına təkəbbürlü davranışmayan, bir kəslə çəkişməyən, ələ salmayandır. Hətta Allah təala sevgili Peygəmbərimizə “*Haqlı da olsa çəkişib didişməyən kəsə Cənnətin kənarında bir saray veriləcəyini müjdələmişdir*”. (Əbu Davud, Ədəb 7) Təkəbbürlü olmayanları da Allah təala axirətdə xoşbəxt edəcəyini bildirir. (Qasas 28/83). Digər bir hədisdə də Peygəmbər əfəndimiz (s.ə.s.) ələ salmağı qadağan etmişdir: “*Müsəlman qardaşınla didişmə və ələ salma!*” (Tirmizi, Birr 58) Həqiqətən də, müsəlman bir insanı (Allahi tanıyan bir insan) ələ salmaq, onun eyblərini üzə çıxarmaq əxlaqi ləkələyər və bu cür insanlar həm Uca Yaradan yanında, həm də cəmiyyət içində etibarını və hörmətini itirər. Bu haqda “**Huməzə**” surəsinin 1-ci və 2-ci ayələrində Allah təala buyurur: “**Mal yığan və onu dayanmadan sayan, insanların**

arxasınca söz deyən, qaş-göz edərək onu ələ salan hər insanın vay halına". Bu qorxunc, tükürpədici xəbərdarlıqdan qorxmaq və bunu unutma-maq lazımdır. Ərköyünləşməmək, alicənab olmaq yenə mömin qadın və kişilərin xüsusiyətləridir. Peyğəmbər əfəndimiz: "Alicənab olanları, təkəbbülənməyənləri Allah təalanın yüksəldəcəyini"- xəbər vermişdir. (Tirmizi, Birr 82) Peyğəmbər əfəndimiz başqalarını bağışlamağı, kimsəyə qəzəblənməməyi tövsiyyə etmişdir. Hətta səhabələrdən birinin "Allahın

Yəni hər gün dininə, əxlaqına faydalı olan yeni bir şey öyrənməsi, yeni bilik əldə etməsi insanın təfəkkürünün, düşüncəsinin təmizlənməsinə və da-ha doğru qərarlar verməsinə səbəb olur. Hz. Peyğəmbər (s.ə.s.) insanlara elm öyrənərkən də Allah təaladan faydalı elm istəməyi tövsiyyə etmişdir. (Müslüm, Zikir 73) Elmi ilə əməl edən alimin arxasınca getməyi, saxta alimlərdən uzaq olmayı buyurmuş, digər bir hədisdə: "Məscidinə yalnız faydalı bir şey öyrənmək və ya öyrətmək üçün gələn kəsin Allah yol-

Mömin qadının və kişinin bir günü o biri gününə bərabər deyil. Yəni hər gün dininə, əxlaqına faydalı olan yeni bir şey öyrənməsi, yeni bilik əldə etməsi insanın təfəkkürünün, düşüncəsinin təmizlənməsinə və daha doğru qərarlar verməsinə səbəb olur.

qəzəbindən necə qorunmaq olar" sualına belə cavab vermişdi: "Sən də baş-qasına qəzəblənmə!" (Əhməd ibn Hənbəl, Müsnəd II, 175.) Mömin qadın və kişinin oxuyub, elm öyrənmək və öyrəndiyini başqalarına öyrətmək xüsusiyəti də var. Bu elm öyrənmək xüsusiyəti onu daha da dünyagörüşlü edər və onu bu yolda daha da həvəsləndirər. Hz.Peyğəmbər (s.ə.s.) elm öyrənmək istəyənlərin üzərinə mələklərin qanad sərdiyini buyurur. Hədislərin birində: "Dünya və dünya malı dəyərsizdir, amma elm öyrənmək və öyrətmək çox dəyərlidir"- buyurmuşdur. (Tirmizi, Zühd 14) Mömin qadının və kişinin bir günü o biri gününə bərabər deyil.

unda cihad edən kəs qədər dəyərli olduğunu bildirmişdir". (Əbu Davud, Elm1) Aşağıdakı hədislərlə sözümüzü yekunlaşdırıraq. Allah təalaya inan-an hər bir insan başqalarına faydalı olan insandır. Mömin ülfət edən insan-dır. Başqaları ilə yaxşı keçinəndir. (Hə-disi-şərif) Gəlin, bu gəlimli-keçimli, sonu ölumlu-itimli olan bu fani dün-yada yalnız xeyir işlər görək, elm, əx-laq əldə edərək yer üzünün şərəfli varlığı olan insanlığın elmsizliyinə, əxlaq zəifliyinə görə çirkablığa məh-kum olmasına deyil, onun Allah təala tərəfindən layiq olduğu o yüksək mə-qama – bəşəriyyətin şərəfi, incisi – adına ucalmasına bir mömin kimi köməkçi olaq.

İNSANLARIN SAĞLIĞINDA DƏYƏRİNİ BİLƏK

Dünyamızın elə vaxtı-vədəsidir ki, dəyərlər, mənəviyyatlar, heysiyyətlər sanki geriyə yolu olmayan uçuruma itələnir. Sanki madiyyat sevgisi, lüks yaşam sevgisi vurub bütün gözəl hissələri sovurub dəli küləklər kimi insan qəlbindən. Sanki indi bir insan insanı dərdə-qəmə düşçər etmək, bir insanı bu dünyaya gəldiyinə peşiman etmək, bir insanın səbr kasasını doldurub uçuruma sürükləmək, Allahın razı qalmadığı işlərə sövq etmək daha asan, daha cəlbedici olub.

Ətrafımızda baş verənlər, hər gün qarşımıza çıxan min bir fəsad, insanların dərk edərək və ya etməyərək həyata keçirdikləri əməllər və onların acı-

nəticələri dünyamızın, insanlığımızın hansı üzünə aiddir, görəsən?!

Bəzən həyat insanları ağlagəlməyən əməllərə sövq edir. Bəzən baş verənlər qarşısında sən heç bir şey edə bilməyəcəyini, nəticəni dəyişməyə gücün çatmayıcağını anladığın üçün sadəcə müşahidəçi olmağa məcbur olursan. Bəzən ətrafda baş verənlər ya dərk olunmur, ya da bu belə olacaqmiş dedir-dəcək qədər sadə gəlir sənə.

Qələmə aldığım bu kiçik yazı bir insanın böyük bir faciəsinin təəssüratıdır. Bəlkə, kimsə qınayacaq onu, bəlkə, kimsə haqq verəcək. Amma bir şeyi unutmayaq ki, bu bir insan taleyidir, hamımızın məsulliyyət daşıdığı insan taleyi. Bu və bu kimi faciələrin baş verməsində mənim də, sənin də - hamımızın günahı var. Ətrafımıza, yaxınlığımızda olanlara diqqətli olaq, dincəməyi, dərdlərinə şərik olmağı, onlara dəyər verməyi bacaraq. Bəlkə, kimsə bizimlə münasibətdən, bizim isti təmasımızdan, təsəllimizdən, məsləhətimizdən sonra neçə-neçə səhvədən, baş verəcək yanlışlardan, facilərdən geriyə addım atacaq.

Özizim Hicran! Eşitdim ki, bir qadın özünü dənizə atıb. Ancaq bunun sən olduğunu çox gec bildim. Sarsıldım bu xəbərdən. Bilirsən, gözüün öünüə hansı dəniz gəldi? Onda biz tələbə idik. Sonuncu kursda oxuyurduq. O vaxt sahil bağlı indiki kimi deyildi... Dərsimiz boş idi, bulvara getdik. Skamyalardan birində üzü dənizə oturmuşduq. Həmin gün həmin skamyada mənim dəftərimə bu söz-

ləri yazdırın: "Zəkiyyə, biz indi dənizlə üz-bəüz əyləşmişik. Sənin sözlərini dinləyəndən sonra istər-istəməz dənizə baxdım. Tələbəlik illərindən birdəfəlik ayrıldığımız bu günlərdə sənə mavi, şiltaq Xəzərimiz kimi ürəyi geniş, adı vaxtlarda sakit, bir haqsızlıq görəndə coşub kükrəyən, mərd, istiqanlı, təmiz, dənizdən daha duru olmayı arzulayıram. Zəkiyyə, səni dənizə oxşatmağım heç də təsadüfi deyil. Səninlə onun arasında bir uyğunluq, oxşarlıq, uyarlıq görülürəm. Bu isə az deyil. Bəlkə, sənin heç özünü də görüüb duya bilmədiyin bir "romantika" adlı bir dünyadan var. Sənin bu dünyandan səma qədər aydınlıq, tər çiçək kimi zəriflik atrı gəlir. Əgər sən indiyədək bu romantik dünyani qoruyub saxlaya bilmisənsə, artıq həyatda çox şeyə nail olmusan. Mən sənin daxili aləminin təmizliyinə, lirikliyinə heyran olmuşam. İnanmışam ki, dünyada Zəkiyyə adlı bir qədər sart təbiətli, lakin daxilda çox incə, təmiz, yumşaq ürəyə malik bir qız yaşıyir. Zəkiyyə bunların hamisəna görə sən ən əvvəl ana-atana borclusən. Ona görə də bu gün sənə olan arzularımı ilk növbədə onların ünvanına deyirəm. Qoy sən həmişə xoşbəxt, şən, mərd, bir sözlə, indiki kimi olasan. Ata-ananın istəyi necə istəyirsə, elə olasan. Mən sənə bunları arzu edirəm. Nə artıq, nə əskik. (Hicran. 26 May, 1987)

Yaxşı sözlərinə görə çox sağ ol. Demə, sənin romantikan mənimkindən güclü imiş. Dəniz sənin sirdəsin, məsləhətçin imiş. Kaş o anda mən sənin arzuladığın dəniz olaydım. Sənin əsəblərini, gərginliyini yuyub təmizlər, səni sahilə atardım. Atardım ki, övladların üçün yaşayasan. Yaşayasan ki, hər şeyin aqibətini görəsən və öz kimliyini sübut edəsən. Haradan biləydim ki, heyranlıqla baxdığımız bu dəniz bir gün səni udacaq?!

*Ətrafımızda baş
verənlər, hər gün qarşımıza
çıxan min bir fəsad, insan-
larin dərk edərək və ya
etməyərək həyata
keçirdikləri əməllər və
onların acı nəticələri
dünyamızın, insanlığımızın
hansı üzüñə aiddir, görəsən!?*

Səni universiteti bitirdikdən sonra bircə dəfə gördüm. Dedin ki, orta məktəbdə müəllimə işləyirsən, qızın böyükür. Hiss etdim ki, hər işin qaydasındadır. Başqa cür ola da bilməzdə. Səni əsl azərbaycanlı qızı, sədaqətli qadın, qayğıkeş ana kimi tanıyırdım, dəyərləndirirdim. Valideynlərinlə qiyabi tanış idim, həyat yoldasını da görmüşdüm. Amma hər şey bir anda məhv olmuşdu sanki.

Sənin faciəndə özümü də günahkar bilirəm. Həyatın əzablı yollarında sənin dost köməyinə, dost təsəllisinə, dost məsləhətinə ehtiyacın var idi. Həmin anda sənin yanında olacaq, səni bu addımdan çəkindirəcək biri olmalıdırı.

Bu xəbəri eşidəndən bəri nə vaxt dənizə baxıramsa, səni görürəm. Fakültəmizim müəllimləri ilə yas mərasimində iştirak edirdik. Küləkli bir gün idi. Bilərsən, dəniz necə idi? Rəngi az qala qaraya çalırıldı. Dalğalar sahilin bəndlərini vurub keçmək istəyirdi. Sən düşdün yadımıza. Sənin tər-təmiz ürəyindən, ağlından, zəkəndan, tərbiyəndən danışdıq. Sənə xoşbəxt axırət arzulamaqdən başqa əlimizdən nə gəlir ki...

AİLƏ MƏKTƏBİ

Xəyalə ABDULAZİM

DÜNYAMIZI BƏZƏYƏN ƏTİRLİ ÇİÇƏKLƏRİMİZ

Gecə yarı. Qaranlıq bir sükut. İsti yatağından telefon zənginin səsinə qalxan gənc bir adam. Dəstəyi narahat bir şəkildə əlinə alan gənc adam alo...

Ürkək bir səslə

- Oğlum...
- Ana, anacan, yoxsa, atama...?!
- Qorxma, oğlum, hər şey yaxşıdır, atan yanımdadır...
- Bəs, nə olub?
- Sadəcə səsini eşitmək isteyirdim.
- Necə, səsimi? Ana, bundan ötrümü gecənin bu saatını seçmişən?

Kövrək bir səslə:

- Bağışla, oğlum, narahat etdim.

Yarıda bölünmüş yuxunun gətirdiyi əsəbiliklə:

- Hə, narahat etdin, ana.
- Demək, narahat etdim. Bağışla, oğlum, sən də məni tam 30 il bundan əvvəl elə bu saatda Rəbbimin mənə lütf etdiyi ən gözəl narahatlıqla narahat etmişdin.

Rəbbim sizi var etdi.

Rəbbim sizi varlığından xəbərdar etdi.

Sonra nemətlərin ən gözəliylə üm-

məti Məhəmməd olaraq dünyaya gətirtdi.

Daha sonra Rəbbim sizə qadın olmayı ehsan etdi.

Və ən sonunda naxışların ən gözəliylə bəzədi qadınlığınızı.

Ana oldunuz.

Cənnətin ayaqları altına sərildiyi analıqla şərəfləndiniz.

Daha bədəninizə, canınıza, qanınıza, ruhunuza, qəlbinizə ilk qonaq olduğumuz gün xoşbəxtliyin ən yüksək zirvəsinə ucaldınız.

Hamiləyəm deyə, bütün dünyaya, bütün insanlığa, bütün məxluqata qucaq açdırınız.

Doqquz ayı səbirsizliklə gözlədiniz. Nə çəkdiyiniz ağırilar gəldi fikrinizə, nə də ki, yatmadığınız narahat gecələr. Bəzən nəfəs belə almaqdə çətinlik çəkdiyiniz anlar oldu. Gözlədiniz, xəyallara qanad açdırınız, ilk paltarımızı aldınız, balaca corablarımızı, rəngbərəng önlüklerimizi, hətta adımızı belə əvvəlcədən fikirləşdiriniz, salavatlarla oxşadınız, dualarla əzizlədiriniz.

Dualarla, sevgiylə, diləklərlə günbə-

gün doğulacağımız günün xəyalıyla ya-şadınız.

Doğulduğumuz gün bizi əlinizə alıb –“**sənin kimi gözəlini yaratmadı yaradan**” – dediniz. Bizi sevmək quş kimi uçurdu sizi göylerə. Enə bilmədiniz yerə xöşbəxtlikdən.

Bizi bir an əlinizdən buraxmadınız, qəlbimiz atdı, qəlbiniz atdı. Qoydunuz bizi ürəyinizin başına. Qəlbinizin ən gözəl guşəsini bizə verdiniz. Sizə dün-yanı unutdurduq. Bizimlə yeni bir dün-ya qurdunuz, bizimlə günəsi salamlaşdırınız, yeni bir günə salam dediniz. Bi-zimlə şirin yuxulara daldınız. Yuxusuz gecələr keçirdiniz. Bəsmələli səhərlər qarşılıdırınız. Yasınlı südlər içirdiniz. Salavat qoxulu laylalar söylədiniz. Bizə rəbbimizin izniylə bütün ilkləri siz öyrətdiniz. Bizə yemək yeməyi, su iç-məyi öyrətdiniz....

Meyvələri daddirdiniz. Tərəvəzləri yedirtdiniz.

Təmizlik imandandır deyərək, tə-mizliyə alışdırıldınız, təmiz olaq deyə.

Sağclarımızı daradınız, baxımlı olaq deyə.

Dünyanı, çevrəmizi, ətrafımızı anlat-dınız.

Buludlara uçuraraq göy üzüylə tanış olduq.

Addım-addım yeriməyi öyrətdiniz yer üzünü tanıdık....

Rəbbimizin yaratdığı gözəllikləri gös-tərərək, neməti verəni tanıtdınız. Dəni-

zə baxdıq, dənizlər qədər şükür etdik, hər azanla səccadələrə tələsdiniz, iba-dətlərimizi gecikdirməyək deyə.

Yoxsula yardım etdiniz, sədəqə verək deyə.

Yetim başı oxşadınız kimsəsizlərə sa-hib çıxaq deyə.

Dua etdiniz, yaxşı insan olaq deyə.

Yaxşı və pisi anlatdınız səhvlərə yol verməyək deyə.

Bəzən incitdik, bəzən küsdürdük, bə-zən sevindirdik, bəzən kövrəldik sizi. Bir gülüşümüz, bir damla göz yaşımız hər şeyi unutdurdu, hər şeyi sizlərə. Ye-mədiniz yedirdiniz. Yuxusuz qalib bizə keşik çəkdimiz. Xəstələndik kədərlən-diniz.

Ana olmaq yuxusuz gecələr keçirtmək, ac qalib doyurmaq, yuxusuz qalib keşik çəkmək, qayğısına qalmaq, qorumaq, usanmadan sevgiyə, səbirə, şef-qətlə, qucaqlamaq, öyrətmək, böyütmək və körpəsi üçün ilk yuva, ilk məktəb olmaqsa əgər, bəli, siz bir qadın olaraq ən gözəl bir peşənin sahibisiniz.

Mələk analar, nə yaxşı ki, varsınız. Dünyamızı bəzəyən ən ətirli çiçəksiniz.

Sadəcə bir gün deyil, ömrünüzün hər anının bayram olması diləyilə bu dəfəki yazımı dilindən, rəngindən, irqindən, miliyyetindən asılı olmayaraq, dün-yanın bütün analarına, qocalar evində məskunlaşan analara və öz anama hə-diyyə edirəm.

Ana olmaq yuxusuz gecələr keçirtmək, ac qalib doyurmaq, yuxu-suz qalib keşik çəkmək, qayğısına qalmaq, qorumaq, usanmadan sevgiyə, səbirə, şef-qətlə, qucaqlamaq, öyrətmək, böyütmək və körpəsi üçün ilk yuva, ilk məktəb olmaqsa əgər, bəli, siz bir qadın olaraq ən gözəl bir peşənin sahibisiniz.

AZƏRBAYCAN ÇİNARLARI

Bir gün Aristoteldən soruşurlar: “Qadınlarda ən çox xoşunuza gələn nədir?” Aristotel belə cavab verir: “Utandıqları zaman üzlərində əmələ gələn qızartı”.

Görəsən, keçmiş zamanla müqayisədə indi nə dəyişdi ki, bir qadın həyasız şeyləri üzü qızardığında edə bilir? Təbii ki, Allah bu həya duyğusunu sadəcə qadına xas etməmişdir.

Kişi də bu dairənin içəinə girir. Amma Peyğəmbərimiz (s.ə.s.): “Həya gözəldir, lakin qadında olarsa daha gözəl olar”, - (Muxtarul Hədis) buyuraraq, həya duyğusunu qadında zirveyə qaldırmışdır. Çünkü qadın yaradılışdan gözəldir və gözəl xüsusiyyətlər onun üzərində cəm olarsa, dəyəri daha çox ortaya çıxar.

Belə bir məsəl vardır: “Ədəb qırıntıları qızıl qırıntılarından daha xeyrildir”. Bu gün insanlar qızıl qırıntılarını toplamaq üçün həya duyğusunu tamamilə küçələrə atır. Bu duyğularını itirən insanlar, tamamilə canavarlaşır və gözlərimizə belə inanmayacağımız hadisələrə şahid oluruq.

Cəmiyyətdə həya duyğusunu nümayiş etdirən insanlar barmaqla sayılacaq qədər azalır. Cəmiyyət qəlbində həya duyğusu cürcətiləri qalmış insanları belə alçaldır. Reklamlardan başlayaraq xəbərləşmə vasitələrinə qədər hər şey

həya duyğusunu təlqin edir. Belə bir cəmiyyətdə yetişən bir gəncdən Peyğəmbərimiz (s.ə.s.)in: “Utanmadıqdan sonra istədiyini et!” - hədisi ilə necə əməl etməsini istəyə bilərik.

Qəlblərin materialist duygularla sıxıldığı bu dövrdə yaşayan canlı Quranlar insana fərahlıq verir. Cəmiyyəti qurtaracaq olanlar da onlardır və etina ilə yetişdirilən nəsillərdir. Həya duyğusunun azaldığı bir dövrdə inadına bu duyu-

ğu ilə yaşamağa səy göstərən çinarlardan birindən qələmimin deyil, klavyaturanın tuşlarına toxuna bildiyim qədər bəhs edəcəyəm.

Bunlardan biri oxuma-yazma bilmədiyi halda dinlədikləri sayəsində çox sevdiyi Peyğəmbərinin sünnesini ən incə nöqtəsinə qədər yaşamağa səy göstərən və həya duyğusunun necə yaşamaq lazımlılığını

bizə öyrədən bir çinar. Cəmiyyətin həyadan uzaq olduğu bir dövrdə evindən çölə çıxməq istəməyən, yalnız xəstəxana kimi ehtiyaclarını qarşılamağa çıxan Bənövşə xalamız. Oğluyla birlikdə çölə çıxdıqda qadınların geyimlərindən və insanların həyasızlığından utanıb oğlunun üzünə baxa bilmədiyini söyləyən və başımıza bir fəlakət gələcək deyə qorxan iffət sahibi bir qul. Özü söyləyir: “Yeddi oğlum var, bu günə qədər heç birinin yanında

saçımı belə açmadım. Deməli, insanın imanı artdıqca həya duyğusu da artır”.

Peygəmbərimiz (s.ə.s.) yağış buludunu gördükdə qorxudan rəhmət tökülənə qədər: “**əzab buludu ola bilər**” - deyə rəngi saralar və titrəyərmiş. Xalamız da aləmlər sultanını bu günümüzdə yașadan bir nümunəsi. Zaqatala (Əliabad) rayonu dağlıq bir bölgə olduğu üçün çox yağışlı bir bölgədir. Qara buludları, küləyin əsdiyini gördükdə qorxudan əsər və Allahın hüzuruna çıxaraq sakitləşər.

Problemi dövrümüzün maddiyyatçı cəmiyyəti kimi pul, maşın, ev və başqa maddi şeylər olmayıb. “**Uşaqlığım və gəncliyim kommunizm dövründə keçdi. O zamanlar İslam dinini bu cür rahatlıqla yaşaya bilmirdik. Quranı öyrənə bilmədim. Görəsən, Rəbbim məni belə bir qulluğa qəbul edərmi?**” - düşüncəsi ilə 9 övladını və 30-dan çox nəvəsini Quran öyrənməyə təşviq edərək özünü əfv etdirməyə çalışması iibrətamız bir mənzərədir.

Zaqatalanın məhsuldar və comərd torpağını comərdliyi ilə qısqandıran Bənövşə xalam. Ümumiyyətlə, insanlar onu beşə ləqəbiylə tanıyırlar və saflığı ilə sevirlər. Gözü yaşlı, qəlbini sevdali bu gözəl insan qəlbinin və evinin qapılarını Allah üçün hər məxluqata açar, xüsusilə də, qurbət ellərdəki anasız quşlara ana olur.

Tanıdığım digər çinarlardan biri də yetmiş yaşını haqlamış, əlində Quranıyla Allahın anıldığı hər yerə öncədən gedən Hürümət xala. Quranı kommunizm dövründə öz səyi nəticəsində öyrənmişdir. Özündən dilləyək: “**Mənə qardaşım oğlu bir Quran**

Bu könlü, gözü yaşlı nənələri və onların yetişdirdiyi alınlarında səcdə izi olan nəsilləri gördükdə Rəbbimin nurunu tamamlayacağına imanımız bir qat daha artır.
Azərbaycanda Sahilə xala, Afiqə xala, Tamara xala, Gözəl xala kimi daha neçə-neçə könül əhli insanlar var. Var olmağa davam edəcəklər inşallah.

kaseti, bir dənə də Quran əlifbasi gətirdi. Mən axşamları yatmaz, kaseti dinləyər və izləyərdim. Belə öyrəndim Quranı”. Bu gözəl insan 4 yetim övlad böyütmüş, gündüzləri də tarlada çalışmışdır. Yaşı artmasına baxmayaraq eynəksiz Quran oxuya bilirdi. “Rəbbimdən istədiyim son nəfəsimə qədər gözümün nurunu almaması duasıdır. Gözümün nurunu almasın ki, mən Quranı oxuya bilim”, -deyirdi.

Quran aşiqi çinarlardan biri də Ağdaş rayonunda Zenfira xaladır. Keçən il 75 yaşında Quran öyrənmək qismət oldu. Deməli, bir insan bir şeyi ürəkdən istəsə, Rəbbimiz gec də olsa nəsib edir.

Bu könlü, gözü yaşlı nənələri və onların yetişdirdiyi alınlarında səcdə izi olan nəsilləri gördükdə Rəbbimin nurunu tamamlayacağına imanımız bir qat daha artır.

Azərbaycanda Sahilə xala, Afiqə xala, Tamara xala, Gözəl xala kimi daha neçə-neçə könül əhli insanlar var. Var olmağa davam edəcəklər inşallah.

Hz. Xədicə (r.a.)nın timsalında örnək xanım

Hz. Xədicə... Sədaqətin ən gözəl nümunəsi. Peyğəmbərimiz (s.ə.s.)in ilk göz ağrısı. Möminlərin anası. Rəsulullahın ən çətin anlarında yanında olan Hz. Xədicə. Kainatın əfəndisinin gözünün nuru Hz. Xədicə.

Görəsən, bütün aşiqlərin sevgiləri onun Allah Rəsuluna olan sevgisinin bir qırıntışı ola bilərmi?

Və bütün qəlblərdəki ilahi məhəbbət tərənnümləri Allahın onun qəlbini qoyduğu Rəsulullah eşqinin bir parçası ola bilərmi?

O, müşriklərin yanında tək-tənha qaldığı anlarda sanki Rəsulullahı məhəbbət qanadlarının altına almış və: “Qəm yemə, Allah səninlədir və hər zaman mən sənin yanındayam”, - deyə biləcək qədər cəsur və sədaqət timsaliydi.

O, Rəsulullah üçün hüzur qaynağı idi. Hz. Xədicə kübar, bilikli və bir Peyğəmbər xanımı olmağa layiq olan bir insan idi.

Allah Rəsulu onu o qədər çox sevirdi ki, o, vəfat etdikdən sonra belə onun adına qonşularına hədiyyələr göndərir və digər xanımlarını qısqandıracaq dərəcədə ona olan sevgisini ifadə edərdi. Çünkü Allah Rəsulu ilk evliliyə onunla addim atmışdı. İllərlə eyni evdə yaşımişdilar və sanki bir-biriləri ilə eyniləşmişdilər.

Peyğəmbərlik verilməyə başlandıqda da Hz. Xədicə onun yanında olmuşdu. Hira mağarasından qayıtdığı zaman qəbiləsi onu yalançı adlandırb, falçılıqda ittiham etdikdə belə yanında olmuşdu. Hər məşəqqətlə anında onun baş ucunda olmuşdu. O, Onu necə sevməməydi.

Peyğəmbər xanımı olmaq “Xanım”, ya da “Ana” olmağın ən yüksək dərəcəsi idi. Bütün möminlərin anası olmaq... Allahın: “Həbibim” – dediyi “Ən Sevgilinin” yoldaşı olmaq o qədər də asan deyildi. Bu, hər insana qismət olmamaqla bərabər, bir o qədər də məsuliyyətli idi. Peyğəmbər xanımı olmaq o məsuliyyəti daşıya biləcək gücə malik olmalı idi.

Allah (c.c.) Qurani Kərimdə buyurur: “Ey Peyğəmbərin zövcələri! Sizdən hansı biriniz açıq-aşkar bir çirkin (günah) iş görsə, onun əzabı iki qat olar. Bu, Allah üçün asandır!” “Sizdən hər kim Allaha və Rəsuluna itaət edib yaxşı işlər görsə, onun mükafatını iki qat (başqa qadınların mükafatlarından iki dəfə artıq) verərik. Biz onun üçün (Cənnətdə) tükənməz (gözəl, minnətsiz) ruzi hazırlamışıq”. (Əhzab 30, 31)

Bu ilahi əmrlər eyni zamanda Peyğəmbərimizin bütün xanımlarına aid idi. Amma Peyğəmbər xanımlarına cəzanın da, mükafatın da iki qat veriləcəyi

ifadəsi onların daşdıqları ağır məsuliyyətdən doğur. Yəni onlar nümunədir, ibrət alınmalıdır, onlar simvoldur, onlar hər kəsdən fərqlənir və onlar Peyğəmber xanımı adını daşıyanlardır.

Həz. Xədicə Peyğəmbərimiz (s.ə.s.)ə soyunun davam edəcəyi övladlar vermişdi. Başımızın tacı Hz. Fatimə anamız və onun övladları Hz. Həsənlə, Hz. Hüseyn Allah Rəsuluna Hz. Xədicənin yadigarı idi.

Allah Rəsulunun həyatı daim məşəq-qətlərlə dolu idi. Onun çiyinlərindəki yük bir ümmətin yükü idi. Həz. Xədicə anamız onun bu ağır imtahanlarında hər zaman yanında olmuşdur və ona mənəvi dəstək göstərmişdir.

Hira mağarasından qayıtdıqda qorxuya düşərək başına gələnləri danışan Sevgili Peyğəmbərimizə: “*Heç qorxma!.. Allah səni heç bir vaxt çətin vəziyyətdə qoymaz. Allah mütləq sənə yardım edəcək. Çünkü sən qohumlarına yardım edir, ailənə qayğı göstərisən, həyatını halalıqla yaşayır, başqa insanları da doğru yola gətirməyə səy göstərisən, yetimləri siğınacaq bir yerlə təmin edirsən, sözündə dürüstsən, əmanətə xəyanət etməzsən, dayağı olmayanlara arxa olan, ehtiyacı olanlara kömək etmək üçün çabalayan və hər kəslə yaxşı rəftar edən, nəzakətli davranan bir insansan*”, -deyən Hz. Xədicə anamızdı.

Peyğəmbərimizə vəhy gələndə fərqli hiss'lərə qapıldığı və narahat olduğunu görən Hz. Xədicə onu dövrünün

elmlı insanların saylan əmisi oğlu Varakanın yanına apararaq onun təsəlli tapmasına səbəb olmuş və onun yanına gələnin “**Namusu Əkbər**” (Cəbrayıl ə.s.) olduğunu bildirmişdir. Hz. Xədicə də hər kəsdən əvvəl ona inanan insan olduğunu sübut edərək bu çətin anında da Allah Rəsulunun yanında olmuşdur.

Yenə Peyğəmbərimizin ilk vəhydən sonra yaşadığı “**Fətrət dövründə**” onu tək qoymamış və ideal qadın nümunəsini sərgiləmişdir.

Məkkəli müşriklər Haşimoğullarını 3 ilə yaxın boykot etdikdə Peyğəmbərimizlə bərabər çətinliklərə sinə gərmiş, imanı və sevgisiylə yoldaş olaraq dəstək olmuş, sixıntılarına, kədərlərinə elac olmağa çalışmışdır.

Peyğəmbərimiz (s.ə.s.) onun bu madidi və mənəvi dəstəyini belə təqdir etmişdir: “*Bütün insanlar məni rədd və inkar edərkən, o, mənə iman etdi. İnsanlar məni yalançı adlandıırarkən, o, məni təsdiq etdi və insanların mənimlə bütün əlaqələrini kəsərək iqtisadi gərginlikdə sıxarkən, o, malını, mülkünü mənim üçün sərf etdi*”.

Bütün bunlar göstərir ki, Hz. Xədicə anamız Peyğəmbərimizin sadəcə xanımı deyil, eyni zamanda yaxın bir dostu, bir dərd ortağı, sixıntılı anlarında onu təsəlli edən yoldaşı olmuşdur.

Qısaca, Hz. Xədicə anamızın timsalında ideal bir xanım nümunəsi görürük. Fədakar, cəfakar, sevgi dolu, şəfqətli, mərhəmətli...

***Hz. Xədicə anamız Peyğəmbərimizin sadəcə xanımı
deyil, eyni zamanda yaxın bir dostu, bir dərd ortağı,
sixıntılı anlarında onu təsəlli edən yoldaşı olmuşdur.***

DUA DAKI SİRİR

*Dua insanın kainatı
yoxdan var edən və
hər şeyə hökmü keçən
Allah təalaya sığın-
ması, Ona yalvarması,
özünün acizlik və
zəifliyini etiraf
etməsidir.*

Inşan oğlu həyatın enişli-yoxuşlu yollarında bəzən xoşuna gələn, bəzən də ona daxilən iztirab verən hadisərlər qarşılaşar. Sevinc və səadət verən hallar onu minnət, şükür hisslerinə yönəldirdiyi kimi üzüntü, müsibət və kədər anları da ürək darlığı, könül yorğunluğu və yalnızlığa sövq edər.

Həyatın bu iki fərqli cəhəti imanda kamilləşmək üçün çalışan bəndələrin Allah yaxınlaşmalarını asanlaşdırın bir təsir icra edər. Çünkü bəndə xoşbəxtlik zamanlarında şükür edərək, müsibət və çətinlik zamanlarında da səbir və iltica edərək hər iki imtahanı da üz ağrı ilə verər. Burada bəhs olunan şükrün də, ilticanın da təməli “dua”dır.

Dua insanın kainatı yoxdan var edən və hər şeyə hökmü keçən Allah təalaya sığınması, Ona yalvarması, özünün acizlik və zəifliyini etiraf etməsidir.

Həqiqətən kainatdakı bütün hadisələr Allah təalanın əzəli elmi ilə təqdir etdiyi bir qədərə bağlıdır. Onun elmi xaricində yaxşı-pis heç bir şey meydana gələ bilmə-yəcəyi kimi, heç bir güc Onun iradə və qüdrətinə rəğmən insanlar və hadisələr üzərində söz sahibi deyildir. Ona görə də bu böyük qüdrət qarşısında insan oğlu sadəcə acizlik və qulluq səviyyəsindədir.

Bu acizlik və qulluğun ən gözəl ifadəsi

duadır. Çünkü dua; təkəbbür, lovğalıq (özünü bəyənmək) və özündən razılığı Haqqın qapısında tərk etməkdir. İnsanın öz həddini bilməsi, acizliyini və faniliyini etiraf etməsidir.

Dua dinin əсли, ibadətin ruhu və əsasıdır. Bu xüsusda Əziz Peygəmbərimiz:

“Dua ibadətin əsasıdır”, - buyurmuş sonra da: **“Rəbbiniz buyurdu: “Mənə dua edin, Mən də sizin dualarınızı qəbul edim! Mənə ibadət etməyi (dua etməyi) təkəbbülərinə sığışdırmayanlar cəhənnəmə zəlil olaraq girəcəklər!”** (Mömin, 60) məalindəki ayəni oxumuşdur. (*Əbu Davud Vitr, 23/1479; Tirmizi, Təfsir, 40/3247*)

Həmçinin hədisi-şeriflərdə belə buyurulur:

“Allah dərgahında duadan daha qiymətli bir şey yoxdur”. (Tirmizi, Dəavat, 1/3370)

“Dua ibadətin əsasıdır”. (Tirmizi Dəavat, 1/3371)

“Kimə dua qapısı açılsa ona rəhmət qapıları açılar. Allahın ən çox sevdiyi şey Ondan sağlıq və səhhət istənilməsidir. Dua enən və enməyən (bəlalara qarşı) faydalı olur. Ona görə də, ey Allahın bəndələri duaya sarılın”. (Tirmizi, Dəavat, 101/3548)

“Günah, yaxud qohumlardan əlaqəni kəsmək (kimi günah şeylər) istənmədikcə Allah dua edənə istədiyini verər və ya onun (duası) qədər bir bələni ondan dəf edər”. (Tirmizi, Dəavat, 9/3381)

“Sizi düşmənlərinizdən qoruyacaq və ruzinizi çıxaldacaq bir şey bildirimmi? Gecənizdə və gündüzüñzdə Allaha dua edərsiniz. Çünkü dua möminin silahıdır”. (Heysəmi, Məcmə X, 147)

“Qəzani, ancaq dua geri çevirər, ömrü də ancaq yaxşılıq uzadır”. (Tirmizi, Qədər, 6; Ibn-Macə, Müqəddimə, 10; Əhməd, II, 316, 350; V, 277, 280)

Cümə duada acizlik, bəndəlik, təvazökarlıq, təslimiyyət, tövbə, etiraf, boyun əymək, həmd, təsbih, tövhid, təkbir, itaət və bənzəri bir çox cismani və qəlbi ibadət gizlidir. Dua qəlbdə Allaha açılan ən uca qapının açarıdır.

Digər tərəfdən Allah təala:

“Mənə dua edin, Mən də sizin dualarınızı qəbul edim!” (Mömin, 60)- buyurur.

Bu səbəblə insanlığa rəhmət olaraq göndərilən bütün peyğəmbərlər və Haqq dostları istər çətinlikdə və rahatlıqdə, istərsə də iztirablı və sevincli anlarda qəlblərini daim Haqq təalaya çevirmişlər və bir niyaz iqlimində yaşamışlar. Onların bu dua və niyaza həsr edilən ömürləri bir möminin ruhunda dua halının necə davamlı olaraq qalacağını göstərir.

Dua təkrarlandıqca dərin hissələrə möminin ruhuna nəqs olunur, şəxsiyyətinə qarışib onun bir xüsusiyyəti halına gəlir. Bu səbəblə də yüksək ruhlar hər zaman dua halında yaşayarlar. Həmçinin onların qəlbləri duaya sarılmağın əhəmiyyətinə aid bu ayəyi-kərimədəki ilahi xəbərdarlıq ilə ürpərti halındadır:

Haqq təala buyurur:

(Ya Rəsulum) de: “Əgər ibadətiniz, dua və yalvarmanız olmasa, Rəbbimin yanında nə qədir-qiyətiniz ols?” (əl-Furqan, 77)

Bir möminin ruhunda Allaha dua ilə yalvarma duyğularının daimi hala gəlməsi Allah ilə bəndə arasında mənəvi

bir əlaqə yaradar. Vəcd halindəki dua-lar isə qəlbin ilahi rəhmətlə qovuşma anlarıdır.

Haqq təalaya əllərini açan bir insan ya umduğu şeylərə nail olmaq, ya da qorx-duqlarından əmin olmaq istəyər. İdrak, elm, güc və qabiliyyətləri məhdud olan insanın; ehtiyac, istək, həvəs və arzuları bitmək bilmədiyi üçün hər şeyə sahib olan bir hökmdarın (Allahın) qapısına müraciət etmək lazımdır. Hər qapıdan edilən tələbin bir şəkli və qaydası ol-duğu kimi Allaha dua və niyaz etməyin də bir ədəbi vardır.

Dua sonsuz qüdrət sahibi Allah təalaya aci-zliyimizi idrak edərək yönəlib Onun hüzurunda təslimiyyət və sü-kunətlə baş əyməyi-mizdir. Ona görə duaya acizlik və qüsürunu eti-rafla başlamaq ilahi mərhəmətin cəlb edil-məsində və duanın qə-bul olunmasında böyük bir təsirə malikdir.

Özünü günahsız zənn edən təkəbbürlü insanların deyil, günahlarının bağışlanması üçün gözlərin-dən qəlblərinə daim yaş axıdan Haqq aşiqlərinin duaları daha çox qəbul edilməyə layiqdir. Bu hal ayəyi-kərimə-də belə təsvir edilir:

“Rəbbinizə yalvara-yalvara, həm də gizlicə dua edin. Şübhəsiz ki, O, həddi aşanları (qışqıraraq dua edənləri) sevməz!” (əl-Əraf 55)

Həzrət Adəm ilə Həvvə (ə.s.)da mə-lum zəlləni işlədiklərində Haqq təalaya belə iltica etmişdilər:

“(Adəm və Həvvə) “Ey Rəbbimiz! Biz özümüzə zülm etdik. Əgər bizi ba-

şışlamasan, rəhm etməsən, biz, şübhəsiz ki, ziyan uğrayanlardan ola-rıq!”- dedilər.” (əl-Əraf, 23)

Duanı bizə yaşayışı ilə ən gözəl şə-kildə öyrədən Hz. Peyğəmbərimiz (s.ə.s.)dir. O, göz yaşları içində və ayaq-ları şışincəyə qədər qıldıgi namazlara əlavə olaraq etdiyi dualarda tez-tez:

“Allahım! Sənin qəzəbindən rizana, əzabından əfvinə və Səndən yenə Sənə siğiniram! Səni layiq olduğun şəkildə mədhü-səna etməkdən acızəm! Sən özün-nü necə mədhü-səna etmisənsə eləsən!”

(Müslim, Salat, 222) de-yərək acizlik duyğuları içində Allah təalaya ilti-ca (dua) edərdi.

Duaları **“xovf və rə-ca”**, yəni qorxu və ümid arasında etməyə çalış-maq lazımdır. İnsanın axırtdəki səadət və ya fəlakəti ancaq iman və ya küfr səbəbi ilədir. Bunların hər ikisi də ilahi təqdirə aid olması və qədərin bilinmə-məsi səbəbilə peyğəm-

bərlərdən başqa heç bir insan zəmanət altında deyildir. İnsanlar, sanki həm cənnətə girəcək son insanların özü olacağına ümidi olmalı, həm də cəhənnəmə girəcək tək insanların özü olacağına da içində qorxu hissi olmalıdır. Bu aşırı ümid və aşırı qorxu arasında mötədil bir yoldur.

Duanın daşıdığı mənaya qəlb biganə qalmamalıdır. Əgər bir günahın etirafı və tövbəsi tələb edilirsə, bu dua həmin günahın bir daha işlənməməsi xüsusunda dərin bir peşmanlıq və qəti bir əzmkarlıqla edilməlidir.

Bundan başqa bir din qardaşının arxa-

**Dua sonsuz qüdrət
sahibi Allah təalaya
acizliyimizi idrak
edərək yönəlib Onun
hüzurunda təslimiyy-
yat və sükunətlə baş
əyməyimizdir.**

sında edilən dua da dərhal qəbul olunur. Peyğəmbərimiz (s.ə.s.):

“Bir möminin digər bir möminə arxasında etdiyi duadan daha tez qəbul olunan heç bir dua yoxdur”, - buyurmuşdur. (Tirmizi, Birr, 50)

İnsanlar duasının qəbul ediləcəyini zənn etdikləri kimsələrdən dua tələb edirlər. Halbuki, duanın qəbul edilməsinin əsl səbəbi ixləs və səmimiyyətdir. Bu da o deməkdir ki, bir günahkarın belə mömin qardaşı üçün edəcəyi səmimi və ürəkdən bir dua, Allah dərgahındaki məqamının şəxsindən üstün zənn edilən başqa birinin könülsüz etdiyi duasından daha xeyrlidir.

Bir bəndə günahkar olsa belə, bu hal onu Allah təalanın tərk etdiyi mənasına gəlməz. Bu səbəblə bir şəxsin kimin duası hörmətinə müraciətində çatacağını yalnız Allah təala bilir.

Onun üçün kim olursa olsun Allahın bəndələrindən birinin səmimi dualarını ala bilməkdəki dəyəri idrak etməlidir.

Məzлum və qəlb qırıq möminlərin duasını almaq qədər, onların bəddualarından qorunmaq da eyni dərəcədə mühümdür.

Həmçinin dualarda ilahi lütfə nail edəcək olan sadəcə gur səslə və göstəriş ədası ilə söylənən, riyakarca, qurama və qəlbin iştirak etmədiyi pafoslu cümlələr, ciyərləri parçalayacaq dərəcədə yüksək səslər və göstərişli sözlər deyildir. Əgər belə olsaydı bütün

bunların əksinə iniltidən səsi çıxmayan, qanlı göz yaşları ilə yalvaran iztirablı bir xəstənin və ya öz nəfsinə sözü keçməyəcək qədər zəif olan qəriblərin dualarının qəbul edilməməsi lazım idi. Bunun əksinə bir düşüncəyə sahib olmaq isə, qəlb və hal dilini bilməmək və onu sanki yox zənn etməkdir.

Əslində, duada bu kimi həddi aşmalar, duanın özünü, ruhaniyyətini və səmimiyyətini zəiflədir. Hz. Peyğəmbər (s.ə.s.) belə dua edənlər haqqında:

*Allah təala səmimi
duaları rədd etməz.
Lakin bütün səmimiyy-
yatınə rəğmən qədəri-
mütləqə uyğun olma-
yan bəzi tələbləri də qə-
bul etməz. Buna görə
dua edən, heç vaxt
bezginlik göstərməyib
duaya davam et-
məlidir.*

*“Bir zümrə gəlib dua-
larda həddi aşacaq-
dır...” (Əbu Davud,
Vitr, 23) buyuraraq
ümmətinin bu hala
düşməməsi üçün xə-
bərdarlıq etmişdir.*

Allah təala səmimi dualarını rədd etməz. Lakin bütün səmimiyyətinə rəğmən qədəri-mütləqə uyğun olmayan bəzi tələbləri də qəbul etməz. Buna görə dua edən, heç

vaxt bezginlik göstərməyib duaya davam etməlidir. Çünkü belə hallarda duanın qarşılığı axirət aləminə həvalə edilmiş deməkdir.

Bir insan düşündüyü və ona görə məqbul olan bir şeyi istədiyi zaman onun özü haqqında xeyir və ya şər olacağı xüsusunda səhv edə bilər. Çünkü bəzi şeylərdə zahir lütf, batın qəhr ola bilir. Məsələn, Allahın bir insana övlad verməsi ilk nəzərdə böyük bir lütfür. Pul və vəzifə də belədir. Lakin bunların nəticədə bir şərə və ya bir ərəbə hər zaman dönmə ehtimalı vardır. Pul, mal və vəzifədə azgınlıq təccəlli edə bilər.

Məsələn: Övlad ziyankar ola bilər.

Ona görə dua edən bir bəndəyə yaraşan, işlərin xeyirlisini Allah təalaya həvalə etməkdir. Beləcə bəndə Haqq təaladan bir tələbi olduğunda:

“Ya Rəbb, haqqımda xeyirlisini lütf et!” deyə dua etməli və Allah təaladan hər şeyin xeyirlisini istəməlidir. Əks təqdirdə bəzən hiss etmədən öz fəlakətini istəmiş ola bilər.

Bundan başqa insanların söz, qəlb və zehndən keçirdiyi hiss və düşüncələr də bir təmənni və nəticə olaraq dua məqamındadır. Allah təala qəlblərə baxar. Yəni qəlblər daimi olaraq ilahi mürəqəbə altındadır. Yəni, sanki ilahi kamerası qarşısındadır. Qəlbdən keçən hissələr bir dua və təmənni olduğuma görə və buna nəzarətin də çox çətin olduğu üçün, bizə, xoş düşüncəli olmaq, hüsnü-zənn və təmənnilər içində olmaq əmr edilmişdir. Bir hədisi-şərifdə:

“Sui-zəndən çəkinin. Çünkü sui-zənn sözlərin ən yalan olanıdır. Başqalarının danışdıqlarını dinləməyin, eyiblərini araşdırın, bir-birinizi qarşı təkəb-bürlənib öyünməyin, bir-birinizi həsəd etməyin, kin tutmayın, üz çevirməyin. Ey Allahın bəndələri! Allahın sizə əmr etdiyi kimi qardaş olun...” -(Muslim, Birr, 28-34) buyurulmuşdur.

Digər bir hədisi-şərifdə isə Allah Rəsulu (s.ə.s.):

“Hüsnü-zənn imanın gərəyidir (tələbidir).” (Əbu Davud, Cənaiz 13, Ədəb, 81)

“Biz, mömin haqqında yalnız hüsnü-

zənn edirik.” (İbn Macə, Fitən, 2) -buyurmuşdur:

Abdullah bin Məsud (r.a.)dan rəvayət edildiyinə görə Rəsulullah (s.ə.s.) belə buyurmuşdur:

“Əshabimdan heç kim başqa biri haqqında xoşlanmayacağım bir şeyi mənə söyləməsin. Çünkü mən sizin qarşınızda könül xoşluğu ilə çıxmaq istəyirəm”. (Əbu Davud, Ədəb, 28/4860; Tirmizi, Mənəkib, 63)

Rəsulullah (s.ə.s.) belə buyurmuşdur:

“Allah təala belə buyurur: Mən bəndəmin zənni üzrəyəm (Məni düşündüyü kimi yəm)”

Bu hədisi-şəriflərin işığında duanın qövli (sözlü) olanlarında da, hissən və fikrən edilənlərində də mənfiliklərdən uzaq olmağımız başa düşülür. Məsələn, bir qadın övladına hirsəndəyi bir anda -bəlkə də ürəkdən qəsd etməyərək:

“Allah canımı alsayıdı qurtulardım!”,- deyir. Bu söz yeri gələndə dua və ya Allahdan təmənni məqamına yaxın olar və eynilə qəbul olunar.

Bir nəfər Abdullah bin Mübarek həzrətlərinin yanına gələrək ona uşağının asiliyindən şikayət etdi. Abdullah bin Mübarek:

“-Övladına bəddua etdinmi?”-deyə soruşdu. Həmin şəxs:

“-Bəli”,- cavabını verdi. Bunun üzərinə Abdullah bin Mübarek:

“-Uşağın pozulmasına sən özün səbəb olmuşsan!”- dedi.

Bir səfər əsnasında Peyğəmbərimiz ənsardan bir qadının yüksək səslə də-

vəsinə lənət etdiyini gördü. Əshabına:

“-Dəvənin üstündəki əşyaları alın və dəvəni sərbəst buraxın. Çünkü o, artıq lənətlənmişdir”, - buyurdu.

Hədisi rəvayət edən İmran bin Hüseyin (r.a.) deyir ki:

“O dəvəni insanlar arasında öz halında gəzərkən görürdüm, heç kim ona toxunmurdu”. (Müslim, Birr, 80; Əbu Davud, Cihad, 55)

İnsan duanın bu və bənzəri ədəbinə riayət etmədiyi zamanlarda istədiyinə nail olmadığı kimi, bəzən daha pis nəticələrlə də qarşılaşa bilir. Hz. Mövlana Məsnəvisində Peyğəmbərimizlə əshabdən yalnız dua edən birinin arasında keçən bu hadisəni qəlb lisanı ilə belə şərh edir:

Əshabi-kiramdan bir nəfər ağır şəkildə xəstələnmişdi. Demək olar ki, zəifləyib quru bir qəfəsi qalmışdı.

Peyğəmbərimiz (s.ə.s.) xəstə yoxlamaq, hal-xətrini soruşmaq üçün yanına getdi. Peyğəmbərimizin xasiyyəti onsurda tamamilə lütf və kərəmdən ibarət idi.

Peyğəmbərimiz xəstəni görünce halını soruşdu, o xəstəyə xoş sözlər dedi.

Xəstə Hz. Peyğəmbəri görünce diirdi. Sanki Allah onu həmin anda yaratmış kimi oldu və sevincindən:

“Xəstəliyin mənə verdiyi bəxtə bax ki, peyğəmbərlərin sultani səhər vaxtı mənim yanımı gəldi. Bu xoşbəxt xəstəlik; nə uğurlu ağrı, sancı və hərarət; nə xoşbəxt dərd... Haqq təala mənə bu qoca yaşımda lütf və kərəmi ilə belə bir xəstəlik ver-

di, məni belə bir dərdə düşürdü... Hər gecə yarısı məcbur qalaraq qalxım deyə mənə bel ağrısı verdi. Büütün gecə heyvan kimi yatmamağım üçün lütfündən kərəmindən mənə dərdlər bağışladı, kədərlər ehsan etdi. Mənim xəstə olmayımdan, təpədən dirnağa hər yerimin ağrısından, fəryad emayımdən Rəbbimin mərhəməti coşdu və acılar, iztirablar cəhənnəmin məni qorxutmadan susdurdu”, - dedi.

Peyğəmbərimiz xəstənin vəziyyətini soruşdu. Sonra ona dedi ki:

“Sən uyğun olmayan və yersiz bir duani etmisən? Bilməyərək zəhərli nə isə yemisən? Bir düşün görək; necə dua etmisən? Nəfsin hiyləsinə aldanıb niyə özündən çıxmışan? Allahdan nələr istəmisən?”

Xəstə:

“-Heç xatırlamıram, amma dua edin indi xatırlayım!..” - dedi.

Mustafa (s.ə.s.)in nur saçan hüzuru bərəkəti ilə xəstə etdiyi duanı xatırladı. Hər tərəfi aydınlaşan Peyğəmbərin duası ona unutduğunu xatırlatdı.

“Ya Rəsulallah! Allah təalaya etdiyim nalayıq duani indi xatırladım. Bir çox günaha girmişdim; günah dalgaları arasında üzürdüm. Günahkarlara və günah işləyənlərə çox çətin, çox şiddətli əzab olunacağını eşidirdim. Quş kimi çırpıncırpına qalmışdım və başqa çarəm yox idi. Axırət bağı çox möhkəm idi. Ümid və təsəlli qifili da açılmırdı. Axırətin əziyyətinə, əzabına ölçü və hüdud yoxdur, anladılması mümkün deyil. Ona qarşılıq bu dünyada çəkilən zəhmətlər, məşəq-qətlər dəyərsizdir. Nə xoşbəxtidir o kimsə

ki, nəfs ilə savaşır, bədəninə zəhmətlər verir, çətinliklər çəkdirir və onu tərbiyə etməyə çalışır, ədalətli davranışdır. Axırətin zəhmətindən qurtulmaq üçün bu dünyada özünə zəhmət verməyi, əziyyət çəkdirməyi qulluq və ibadət yerinə qoyar. Mən də: "Ya Rabb!" deyirdim. "Axırətdə çəkdirəcəyin əzabı bu dünyada mənə çəkdir! Çəkdir ki, axırətdə xoşbəxt olum!" Bu istəklə ilahi qapıya yönələrdim. Elə bu anda məndə belə bir xəstəlik meydana gəldi. Xəstəliyin verdiyi əziyyətdən canımın rahatlığı qalmadı. Zikrimdən, ibadətlərimdən geri qaldım. Hətta özümü, yaxşılığımı və pisliyimi bilməz bir hala gəldim. Ey mübarək və əziz Peyğəmbər! Sənin o nurlu üzünü görməsəydim bu həyatdan tamamilə qurtulacaq, yəni ölüb gedəcəkdir. Mənə dua və təsəlli edərək məni şərəfləndirin."

Əziz Peyğəmbərimiz buyurdu ki:

"-Bir daha bu duanı etmə; öz həyat ağacını kökündən çıxarıb atma! Ey zəif və qarişqa qədər zəif insan! Sənin nə gücün var ki, tutub dağ boyda, qaldıra bilməyəcəyin bir xəstəliyin yükünü sənə yükləsin?"

Xəstə:

"-Tövbə etdim, ey mənim mərhəmət sahibi uca Rabbim, bir daha özümü güclü-qüvvətli zənn edərək belə bir söz demərəm. Halimi da, rəzil-rüsvay olduğunu da gördün! Məni bundan artıq imtahan etmə... Ey bütün bəndələri tərəfindən yardımı istənilən kərəm sahibi, ehsan sahibi Allah! Bizi ağır imtahanlara çəkmə! Hələ gizli olan günahlarımı, pisliklərimizi gizlə, açığa çıxartma. Allahım! Sən gözəllikdə və kamillikdə sonsuzsan; biz isə əyrilikdə, azığlıqda həddimizi çox aşmışıq. Ey

kərəm sahibi! Bu bir ovuc nankor insanın əyriliklərini, günahlarını sonsuz lütfünlə, ehsanınla ört! Ət və yağdan ibarət olan bədənə mərhəmət edən, acıma duyğusu verən Allah! Yaratığın varlıqlarda sənətini, yaratma gücünü, qüvvətini göstərdin; lütf və mərhəmətini də göstər! Ey böyükərin ən böyüyü olan Allah! Etdiyimiz bu dua sənin qəzəbini artırırsa, ediləcək duanı yenə Sən biza ilham eylə!"

Sonunda Həzrət Peyğəmbər həmin xəstəyə buyurdu ki:

"-Sübhānallāh, Allāhın verdiyi əzab-a döza bilməzsən. Sən:

"Ey Rabbimiz, bizə dünyada da, axırətdə də gözəl nemətlər ver, bizi cəhənnəm əzabından qoru!" (əl-Bəqərə, 201) deyə dua etsən olmazdım?" (Bax. Müslim, Zikr, 23/2688; Tirmizi, Dəavat, 71/3487)

Ya Rabb! Biz Həbibi-Ədibin Məhəmməd Mustafa -səlləllahu əleyhi və səlləm-in səndən istədiyi hər şeyi istəyir və sənə siğindiği hər şeydən biz də Sənə siğınırıq. Ya Rabb!.. Bizi seçdiyin, sevdiyin, maddi-mənəvi ehsanlar etdiyin nemət əhlinin yolundan ayırma!.. Bizi yalnız Səni bilən, Sənə əl açan, Səndən yardım gözləyən həqiqi mömin bəndələrindən et!.. Bizim xeyirli dualarımızı mərhəmət və lütfünlə qəbul et!.. Bizə dünyada da yaxşılıq və gözəllik ehsan et, axırətdə də!.. Bizi cəhənnəm əzabından qoru!..

Amin!

İTİRDİYİMİZ İMAN HƏYƏCANI

Bir meyvədə çürük olsa, kəsib atmasaq tədricən bütün meyvəni çürüb. Vücudumuzda yara olsa, sağaltmasaq, zamanla vücudu bürüyər. Günahlar da belədir. Tövbəylə silməsək, zamanla bizi məhv edər.

İman neməti hər kəsə nəsib olmur. Rəbbimiz bu neməti bizlərə verməklə bizi seçmişdir. Əsas məsələ seçilmiş adına layiq olmaqdır. Çoxumuz bu yola gəldiyimizdəki o ilk həyəcanı hiss edə bilmirik və cavabını axtarırıq. Aşağıda bəzi maddələr sıralayaq, bəlkə, cavab onların birindədir.

1) Rəbbimiz o ilk həyəcanı bir müddət sonra əlimizdən alır ki, görəsən o, ilk həyəcan üçün darıxacaqmı?

2) Bu yola gəldikdə din haqqında məlumatımız az idi. Halal və haramlardan o qədər də xəbərimiz yox idi. Ona görə də bizə elə gəlirdi ki, dini ən gözəl şəkildə yaşayırıq.

3) Ətrafımızda nəfsi cəlb edəcək şeylər coxdur.

4) Layiqli şəkildə Rəbbimizə qulluq etmədiyimiz üçün O, ibadətlərin ləzətini əlimizdən almışdır.

5) Ya da hər vəziyyətimizdə “Allah-dan raziyam” deyə bilmirik.

İmanın tərifi inanmağın içində gizli olan təvəkkül və təslimiyyətdir. Bunlar fəaliyyətə keçmədikcə, sadəcə “inandım” demək kifayət deyil.

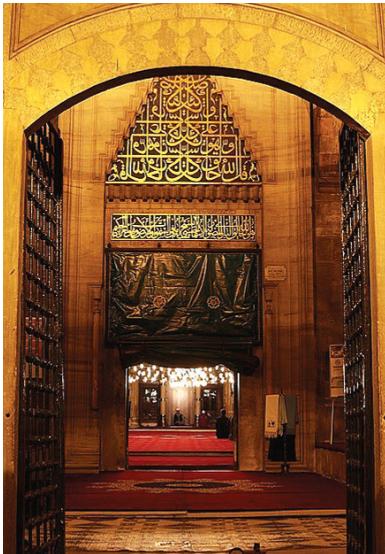
Dərman reklamı vardır. Hafızəni gücləndirir, stressi, yorğunluğu aradan qaldırır. Təbii ki, xəstə olduğumuz zaman dərman qəbul etməliyik. Lakin bununla yanaşı, hətta ən başda içimizdəki riza halıdır.

Sağlam ibadət üçün sağlam həyat tərzi lazımdır. Çoxumuz: “*Maddiyat yoxdursa, sağlamlıq nəyimə lazımdır*”, - deyirik. Müəyyən qədər haqlıyıq. Bir hadisə danışım:

Bir nəfər kasib olur. Dua edir ki, xəstə olsam da, zəngin olum. Duası qəbul olur. Zaman keçir, çox varlanır. Bir gün çox pis xəstəliyə düşçər olur və indi var dövlətdən daha çox sağılmaq istəyir. Amma artıq gec idi.

Əlimizdə olan nemətlərin qədrini, qiymətini ya o nemət əldən getdikdə, ya da müqayisə etməklə başa düşürük.

- Lüks şərait istədikdə, evi olmayanlara baxaq.
- Sağlamlığın qədrini bilmiriksə, ayağı, gözü olmayanlara baxaq və öz işlərimizi özümüz edə bildiyimizə görə şükrү edək.

XINALIQ- BİZİM CANLI TARİXİMİZ

Azərbaycan dünyanın qədim və zəngin tarixə malik olan ölkələrindən biridir. Ta qədimdən bəri Azərbaycanda müxtəlif dillərdə danışan tayfalar yaşayır. Bir çox tarixçilər əsərlərində Qafqaz Sıra Dağlarının ətrafında müxtəlif dildə danışan tayfaların yaşadığı haqqında məlumat vermişlər. Hal-hazırda da Azərbaycanda azərbaycanlılardan başqa hanut, buduq, tat, talış, dağ yahudiləri, albanlar, xinalıq və başqa tayfaların nümayəndələri yaşayır. Bunnarın bir çoxu hətta öz dillərini mühafizə edə bilmışlər. Quba rayonunun mərkəzindən 60 km cənubi-qərbdə, Şahdağın şimal ətəklərində, uca bir təpənin başında yerləşən Xinalıq kə-

di Azərbaycanın tarix və etnoqrafiyasının zəngin olduğu, dünya əhəmiyyətli orta əsr abidəsidir. Tarixi mənbələrdə Xinalığın erkən orta əsrlərdə, miladdan əvvəl IV əsrə buraya gələn hunlar tərəfindən salındığı güman edilir. Xinalığın memarlığı əsasən dağ kəndləri üçün səciyyəvi üslubda planlaşdırılmışdır. Bir evin damı o birisi üçün həyət kimi istifadə olunur. Azərbaycanın dağlıq bölgələrində əsas inşaat materialı çaydaşı və çox bərk olan, çətin emal edilən “salqaya” adlanan qaya suxurları qırıntılarıdır. Xinalıqda isə evlər kvadrat planlı olub, düzgün forması olmayan salqaya daşlarından tikilmişdir. Əhali şərti olaraq Dağıstan dilləri qrupuna aid edilən xinalıq dilində danışsalar da, ədəbi dilləri Azərbaycan dilidir. Xinalıqda dağ çəmənlərinin çoxluğu maldarlığın inkişafi üçün əlverişli şərait yaratmışdır. Odur ki, əhali daha çox qoyunçuluqla məşğuldur. Bu isə öz növbəsində Xinalıqda qoyun yunu ilə bədii əl sənətlərinin zəngin növlərindən biri olan xalçaçılığın yaranmasına səbəb olmuşdur. Xinalığın qadın əhalisi əsasən yundan xalça, kilim, palaz, şal, corab kimi müxtəlif kompozisiyalara, bəzəklərə malik olan məmulatlar hazırlayırlar. Toxuculuqda Xinalıqda bitən otlardan alınma təbii boyalardan istifadə edilir. Xinalıq kəndinin məişət xüsusiyyətləri, estetik

zövqü, bir sözlə siması məhz toxuculuqda özünü biruzə verir. Azərbaycan toxuculuğunun bir çox gözəl nümunələrinə Xinalıqda rast gəlmək olar. Xalçaların harada və hansı məqsəd üçün istifadə ediləcəyindən asılı olaraq onun ölçüsü, bəzəkləri, rəngi müxtəlifdir. Xinalıqda xalçalar cürbəcürdü. Namazlıq xalça, divar xalçaları, yer xalçaları.

Xinalıqda orta əsrlərə aid edilən Xıdır Nəbi türbəsi, Pir Comərd və indidə fəaliyyətdə olan Əbu Müslüm, Şeyx Şabluz, Cümə məscidləri vardır. İncəsənət nümunələri ilə yanaşı Xinalıqda həm elmi, həm də tarixi dəyəri olan sərvətlə Xinalığın əlyazmaları da vardır.

Xinalıqda mövcud olan coxsayılı əlyazmalar təsərrüfat işləri zamanı qəbirlərdən aşkar olunan orta əsrlərə aid gil qab, səhəng, müncuq və digər eksponatlarla yanaşı “**Xinalıq Tarix və Etnoqrafiya**” muzeyinə toplanmışdır. Bu günümüzlə əlaqəsi kəsilmiş bu əlyazmaların çoxunun qismən, digər hissəsinin tamamilə dağılmasına baxmayaraq, onlar xalqımızın mədəniyyətini öyrənməyə imkan verən qiymətli mənbələrdir. Bu əlyazmalar arasında Quran və başqa dini məzmunlu kitablarla yanaşı, təbiət, tarixə dair əsərlərin əlyazmalarına rast gəldik. Bu əlyazma nüsxəleri əsasən elm xadimləri və ya tələbələr üçün nəzərdə tutulan sadə nüsxələrdir. Sifarişlə yazılan təmtəraqlı əlyazmalardan isə ancaq Qurani-Kərim cüzlərini qeyd etmək olar. Qurani-Kərim cüzləri gözəl nəsx xətti ilə yazılıb, səhifələri naxışlarla bəzədilmişdir.

Hər bir mədəniyyətdə mənsub olduğu millətin ruhu, qabiliyyəti, iradəsi və milli xasiyyəti ifadə olunur. Bir sözlə, mədəniyyət onu yaratmış millətə məxsusdur. Elmi yaşadan və gözəl əl sənətlərinin nümunələrindən biri olan Xinalığın əlyazmaları məhz Bizim mədəniyyətimizin bir hissəsidir. Dörd divar arasında qalan bu əlyazmalara həyat qazandırmaq üçün onları tez bir zamanda tədqiqatçılara çatdırmaq lazımdır. Çünkü onların tarix və bir xatirəyə çevrildiyi vaxt hesabi bizdən sorulacaq....

dəsi və milli xasiyyəti ifadə olunur. Bir sözlə, mədəniyyət onu yaratmış millətə məxsusdur. Elmi yaşadan və gözəl əl sənətlərinin nümunələrindən biri olan Xinalığın əlyazmaları məhz Bizim mədəniyyətimizin bir hissəsidir. Dörd divar arasında qalan bu əlyazmalara həyat qazandırmaq üçün onları tez bir zamanda tədqiqatçılara çatdırmaq lazımdır. Çünkü onların tarix və bir xatirəyə çevrildiyi vaxt hesabi bizdən sorulacaq....

**AME Əlyazmalar İnstitutu
İlahiyyat elmləri namizədi**

Hər bir mədəniyyətdə mənsub olduğu millətin ruhu, qabiliyyəti, iradəsi və milli xasiyyəti ifadə olunur. Bir sözlə, mədəniyyət onu yaratmış millətə məxsusdur. Elmi yaşadan və gözəl əl sənətlərinin nümunələrin-dən biri olan Xinalığın əlyazmaları məhz Bizim mədəniyyətimizin bir hissəsidir.

PEYĞƏMBƏR ƏXLAQI

Səbir, qənaət, alicənablıq, təvazökarlıq, fədakarlıq, cəsarət kimi bəzi gözəl xisətlər vardır ki, hər insan onlara sahib olub, yaşamaq istəyər. Çünkü bunlar və bunlara bənzər gözəl xüsusiyyətlər, insana həqiqətən "insan" olma xüsusiyyəti qazandırır.

"Gözəl əxlaq" adı altında toplanan bu vəsflərin ən gözəl nümunələrini Hz. Peyğəmbər (s.ə.s.)in həyatında görmək mümkündür. Onun əxlaqı o qədər ucadır ki, Allahu Təala "Allahın Rəsulunda sizin üçün gözəl bir örnək vardır" (Əhzab, 21) buyuraraq, möminlərin, həyatlarının bütün istiqamətlərində onu nümunə götürməyi tövsiyə və əmr edir. Çünkü onun əxlaqı bizlər üçün ən gözəl ibrət, onun yaşayışı, sözləri və hərəkətləri ən mükəmməl modeldir.

Onun əxlaqı, Allahın öydüyü və Quranın öyrətdiyi təmiz əxlaqdır. Hz. Peyğəmbərin həyat və əxlaqında, hər iş sahibi və hər səviyyədən olan insan üçün, ibrət alınacaq xüsusiyyətlər vardır.

Bu örnəkləri belə sıralaya bilərik:

zəngin bir insan, hicrətdən bir neçə il sonra bütün Ərəbistana hakim olub, çox böyük sərvətlərə sahib olan və hər birini ehtiyac sahiblərinə paylayan Peyğəmbərimizi özünə örnək ala bilər.

Sahibsiz və kimsəsiz insanlar; Məkkə həyatı boyunca ağıla gəlməyən işgəncə və əzablara məruz qalıb, amma heç bir şəkildə məqsədindən və inancından geri çəkilməyən Peyğəmbəri özüne rəhbər götürə bilər.

Bir tələbə; Allah tərəfindən Quran ayələrini vəhy yolu ilə endirən Hz. Cəbrail qarşısında oturub Qurani-Kərimi öyrənən Peyğəmbərimizdən nümunə götürə bilər.

Vətən sevər bir komandir; Bədr və Hüneyn döyüşlərində düşməni məğlub edib, az saylı mücahidləri ilə bərabər çox sayılı düşmən qarşısında böyük zəfərlər qazanan, Məkkənin fəthi zamanı möhtəşəm ordusuyla şəhərə daxil olarkən, təvazökar halından, başını dəvəsinin səmərinə qədər əyən mütəvazi bir Peyğəmbərdən ibrət ala bilər.

Peyğəmbərimizin həyatı, insanların məşğul olduğu və qarşılaştıqları hər bir ehtiyaca cavab verən gözəl əxlaqın bütün qaydalarıyla bəzədilmiş nurlu bir zəncir kimidir. Ondan gələn işiq qıgilcımları üsyən və günah bataqlığında çırpınan, əlacsız insanların qurtuluşa çatmalarına və sahilə çıxmalarına kömək olan bir dəniz fənəri hökmündədir.

Əkin-biçin sahibi bir insan; fəthlərin sonunda Xeybər, Bəni Nadir və Fədək torpaqlarına sahib olduqdan sonra o əraziləri islah edib, ən yaxşı şəkildə gəlir gətirəcək kimsələri iş başına gətirən, bir ovuc torpağı olmayan səhabələrinə əraziləri paylayan zəkali və adil bir Peyğəmbərdən ibrət ala bilər.

Bir tacir; xanımı Hz. Xədicənin ticarətini işlədən, ticarətdə alıb-satanda doğruluqdan və dürüstlükdən ayrılmayan, Suriyaya, Bəsrəyə gedən qafılənin başçısı olan Peyğəmbərimizin ticari əxlaqını rəhbər götürə bilər.

Kiçik yaşda yetim qalmış bir uşaq; ana rəhmində altı aylıq ikən atasını itirən, altı yaşında anasının ölümünü görən, bütün həyatı anasız, atasız keçən, lakin daha sonra insanlığın öyündüyü, Allahın ən çox sevdiyi insan, "inci kimi bir yetim" olaraq sayılıb-sevilən Sevgili

Peyğəmbərimizdən nümunə götürə bilər.

Ağlı başında olan bir gənc; gənclik illəri boyunca iffət, doğruluq, həya, ədəb timsalı olan, əmisi Əbu Talibin qoyunlarını otararaq həyatını qazanan gənc Məhəmmədin (s.ə.s.) həyatını özünə rəhbər edə bilər.

Elə bir rəhbər ki, ona tabe olduğumuz zaman həyatımızın qaranlıqları yox olub, onun nuru sayəsində yolumuz aydınlanar, həyatımız yeni bir nizam və sahmana girər.

Peyğəmbərimizin həyatı, insanların məşğul olduğu və qarşılaştıqları hər bir ehtiyaca cavab verən gözəl əxlaqın bütün qaydalarıyla bəzədilmiş nurlu bir zəncir kimidir. Ondan gələn işiq qıgilcımları üsyən və günah bataqlığında çırpınan, əlacsız insanların qurtuluşa çatmalarına və sahilə çıxmalarına kömək olan bir dəniz fənəri hökmündədir.

MƏDİNƏYİ MÜNƏVVƏRƏ

Sevgili Peyğəmbərim, ziyarətinə gəldim Mədinəyi-Münəvvərə. Rəsulullahha qucaq açan o müqəddəs torpağa qədəm basan gündən dizlərim titrədi, Mədinəlilərin sənə arxa çıxıqları anı xatırladım. Əyildim o müqəddəs torpağı öpdüm, təşəkkürümüz bildirdim sənin üçün, səni qoruduqları üçün ya Rəsulullah!

İllərlə xeyalən yaşadığım günlər, saatlar, dəqiqələr reallaşmışdı. Ruhum mənə kömək etdi, onsuz da cismimdə canım yox idi, sənin kimi, sənə çox yaxın idim. İnana bilmirdim, sultanım. Məscidinə daxil oldum, sənə hədiyyə gətirmişdim. Quran oxumuşdum, nəsib olarsa Peyğəmbərin məscidində xətm edərəm demişdim. Etdim, ya Rəsulullah. Həm də minbərin qarşısında, ayaq-

da durmuş halda, təkbir söyləyərək. Göz yaşları məni boğurdu, əllərim göylərə uzanmış, dilim təkbir söyləyir, ətrafimdakı zəvvarlar da mənə qoşuldu. Millətindən asılı olmayaraq bütün Məhəmməd ümməti bir araya gelmişdi sanki. O gün mənim meracım idi, ya Rəsulullah! Hansı ki, Sən meracdan qayıtdıqda yatağın hələ də isti idi, ey Səddiq, mən də sənin kimi Hatəmənnəbi Mədinədən döndükdə sanki yatağım hələ isti idi.

Əlimdə bir qutu xurma var idi. Xurmaları Sənin sünnətini yadına salıb ikram etdim Sənin qonaqlarına, ya Həbibim. Bu, mənə böyük sevinc gətirdi. Sanki mən Səni gördüm, ya Rəsulullah. Qutunun içində qalan xurmaları özümlə Azərbaycana gətirdim, hər

*Sənin şanın ucadır Allah
dərgahında, Sevimli
Peyğəmbərim. “Sən olma-
saydın göyləri yaratmadım,
ya Məhəmməd”, - demişdir
Rəbbim. Adəm Peyğəmbər də
Allahdan əfv dilərkən
“Məhəmmədin hörmətinə
məni əfv et, ya Rəbbim!”-
demişdir.*

cümə axşamı oruclu oluram və həmin xurma ilə iftarımı açıram. Sevgili Peyğəmbərim, qurtarmağına az qaldığı üçün çox kədərlənirəm, çünki o xurma mənə Səndən hədiyyədir. Nə olar Allahım, məni Əmin Allahın evinə bir dəha dəvət et. Mən səndən doymadım, ya Rəsulullah.

Dövrənin sonunda sonuncu Nəbi Sənsən, ya Həbibullah.

Sənə bir bərabər olan varsa, o da tək

Sənsən, ya Abdulallah.

Ən gözəl gündündə “ümmətim” - deyə şəfaət edənsən günahkar bəndəyə, ya Salavatullah.

Nəbilər önungdə gedən Sənsən, ya Nəbiyullah.

Dəvətini gözləyirəm səbrlə. Mən səbri Səndən öyrəndim. Hicrəti də Səndən öyrəndim. Yolunun yolcusu olmaq istəyirəm, amma yetişə bilmirəm Sənə, çünki Sən dəryasan, mən isə damla.

Sənin şanın ucadır Allah dərgahında, Sevimli Peyğəmbərim. “Sən olmasayıdın göyləri yaratmadım, ya Məhəmməd”, - demişdir Rəbbim.

Adəm Peyğəmbər də Allahdan əfv dilərkən “Məhəmmədin hörmətinə məni əfv et, ya Rəbbim!” - demişdir. Mən də Allaha babam Adəm kimi yalvarıram, məni də Sənin, ya Rəsulullah, Ya Məhəmməd (s.ə.s.), Sənin xatırınə əfv etsin və məni Səninlə cənətdə görüşdürsün. Amin!

PEYĞƏMBƏRİN TƏRİFİ

Böyük Məhəmmədə yüz min aferin!
Xilqət torpağıdır, buna ol əmin.
Həqiqət görənlər gözünə çıraq,
Varlığa bir zinət özüdür ancaq.
Vəfa meydanının qabaqcılıdır,
Nəbilərə rəhbər, başçı sayılır.
Günahkar ümməti qoymaz xəcalət,
Eyləyər onlara daim şəfaət.
Mənada Adəmin can kimyası,
Surətdə aləmin göz tutiyası.
Şəriət evinə qoymuşdur dörd hədd,
Qurmuş dörd divarla bir əbədiyyət.
Nübuvvətlə dini verdi yenilik,
Köməkçisi oldu ağıl və bilik.
Dini dünyada son din olduğundan,

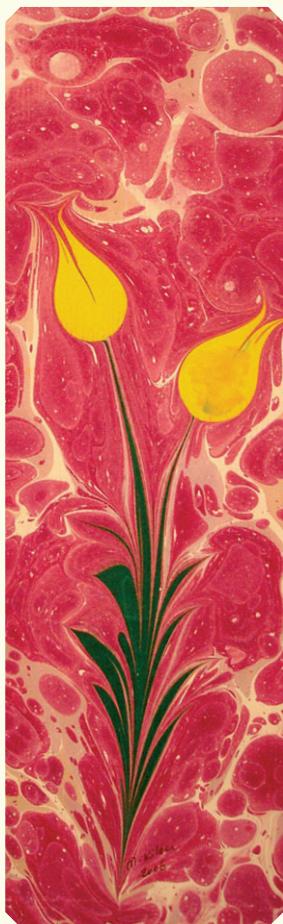
Başqa dinlər batıl edildi həmən.
O bütün xaslardan xas bir Ayazdır,
Məsuuddan Mahmuda çatmış bir
xasdır.

Bir nüsret qılıncı Haqq vermiş ona,
Dəmirlə iz salır daşın bağrına.
Möcüzlə xar etdi bədgümanları,
Sixdı daş qəlbilə yaşayınları.
Dostunu qarşılardan gül tək gülərək,
Hər qeyddən azaddır dünya sərvitək.

Nizami Gəncəvi

FATİMƏNİN DASTANI

İnternetə düşmüşdü
Göynərtili bir xəbər:
Körpə köcdü Allaha
Eşqi dünyalar qədər.
Ömrü qısa, ürəyi
Haqq eşqilə doluydu,
O, bilirdi bir şeyi:
Yolu Haqqın yoluydu.
Mənalıysa, qısa da
Keçsə ömür, yaşı budu!
Niyə belə insanlar
Görəsən az yaşadı?...
İbtidai məktəbi
Təzə bitirmişdi o,
Bir hafizlik kursuna

Pənah gətirmişdi o.
Qeydə götürmək üçün
Soruşanda adını,
Ciddi tövr ilə, ötkün
“Fatimə!” –dedi. Bunu,
Əlavə etdi həmən:
Rica edirəm sizdən,
İnciməyin bu sözdən:
Hafizlikdən savayı
Heç nə diləmirəm mən.
Əgər burada hafız
Ola bilməyəcəyəm,
Heç qeydə almayıñ da,
Geri dönüm indidən!...
O körpə gözlərinin
Dərinliyindən gələn
Göz yaşı xəbər idi
Qəlbindəki sevgidən.
Qızçıqaz böyük idi,
Böyük idi yaşından,
Ana da yalvarışlı
Tərzdə dilləndi haman:
Xanım, inciməyin, qız,
Belə ötkəmdir deyə –
Bir bənzərsiz təşnədir,
Təşnədir Hafizliyə...
Hər şeyi qurban verib,
Tamam atıb bir yana.
Bir hafizlik diləyib
Yalvarır Allahına.
Öz doğma kəndimizin
Xocasından dərs alıb,
Allah eşqilə yanır
Yaradana vurulub...
Peyğəmbər Əfəndimiz
Buyurub: Hafizlərə
Nurdan tac qoyulacaq;
Onların mərtəbəsi
Daha uca olacaq.
İnşallah, sayənizdə
Körpəm də hafız olar.

Şagird müəlliminin
Zəhmətilə ucalar.
Çox dəqiq bilirsiniz
Bunları siz xocalar.
Susdu ana. Gözünün
Məyus baxışlarında
Bir hüznlük göründü,
Yaş da gəldi bu anda!...
Bu nə hüzndü belə?
Nə acı yaşı idи bu?
Müəllimin əlindən
Öpməkçün gözü dolu
Əyiləndə ananı
Müəllim qabaqladı.
Tutub təzimlə onun
Əllərini saxladı.
Sonra ehtiram ilə
Ananın əllərindən
Öpərək gözü üstə
Müəllim qoyub həmən,
Əmin eylədi onu:
-Gedin arxayın, əlbət,
Körpə əvvəl Allaha,
Sonra bizə əmanət!

Günlər keçdikcə uşaq
Tamam başqlaşırıdı.
Necə çətinlik olsa
Məharətlə aşırıdı.
Var idi hər məqamda
Öz baxışı, qərarı,
Nə qədər qabaqlayıb
Ötmüşdü yaşıdları.
Onun tövrləri də
Dəyişirdi günbəgün,
Xocanın ürəyini
Fəth etmişdi büsbütün.
Yuxusunda Qurandan
Gece ayə söylərdi,
Gündüz xocadan nələr,
Nələr sual eylərdi!...

Yenə də sordu bir gün:
 Xocam, hafız olmaqçun
 Quranı gərək tamam
 Əzbər öyrənsin adam?
 Xoca dedi: Əzizim,
 Heç narahat olma sən,
 Bir də gördün Quranı
 Əzbərlədin, hafızsən!
 Bu sözdən çaraq yandı
 Elə bil gözlərində,
 Aşkar sevinc göründü,
 Qəm gizləndi dərində.
 Bəs niyə söyləmirdi
 Xocasına dərdini?
 Dərdin öhdəsindən o,
 Tək gələ bilərdimi?...
 Yoxsa belə fikirli
 Günlərimi o, saydı?
 Ah nə olardı sırlı
 Heç nə yaranmasayı!...
 Bir dəfə də bir uşaq
 Sual etdi Xocadan:
 -Bu doğrumu, hafızlə
 Dəstəməzsiz heç zaman
 Görüşə bilməz insan?
 Deyəndə bilmışık biz
 Fatimənin anası.
 Bir izah ederdiniz
 Nədir bunun mənası?
 Ürəyində bu işə
 Xoca: Afərin! -dedi.
 Ana müdrikliyinə
 Qəlbən təzim eylədi.
 Hamını ovsunlayıb,
 Sözdən hikmətə bax!
 Bundan müqəddəs sayıb
 Yəqin ananı Allah.
 Şükür sənə, İlahi!
 Sənsən hər şeyi verən-
 Ana böyüklüyündən
 Böyük pay varmı görən?...
 Nəzər salıb mehriban
 Baxışla o, qızlara
 Dedi: -Əziz balalar,
 Osmanlı zamanında
 Qurana, hafızlərə
 Sevgi dərindi, dərin,
 Bu, hökmüydü qəlbərin.

Hafızlər əsil canlı
 Quran sayıldığından
 Onda deyilib o söz
 Qalır, qalacaq hər an.
 Bu cavabdan çox məmnun,
 Çox razı qalib onlar
 Özlərini, əlçatmaz
 Bir xəzinə sandılar.
 Xoca da öz-özünü
 Dedi: -Haqlı sanırlar:
 Ayrılıb ata-ana

Qayğısından uşaqlar
 Buraya ki, gəliblər,
 Gör onlarda nə sidq var!
 Allahın Kəlamını
 Bu yaşda əzbər bilən
 Örnəkdir insanlığa,
 Örnəkdir Haqdan gələn.
 Körpələr Haqq yolunda
 Yollar keçib gəlirlər.
 Böyükler var nə surə,
 Nə bir ayə bilirlər...
 Aman, aman! Bu bivec
 Ölür ilə dünyada,
 Üz döndərib Allahdan

Çıxmışq bivəfa da...
 Necə aparsın bu yol
 De bizi uzaqlara?
 Sahibindən dönən qul,
 Hara gedirsən, hara?
 Allah verən bu ömrü
 Allah yoluna gətir;
 İmansızlıq fəqiri,
 Gəl körpədən dərs götür!

...Fatimənin günbəgün
 Pozulurdu əhvalı,
 İki dəfə dalbadal
 Çok ağır oldu hali.
 Onu belə görünə
 Xoca düşündü: "Uşaq
 Bəlkə də çox sixılır
 Evdən ayrı qalaraq?..."
 Sordu: -Sənə nə olub?
 Gizlətmə, açıq söylə.
 Yoxsa anan üçünmü
 Darixırsan bir belə?
 Küskün, məsum baxışla
 Dönüb Xocaya baxdı,
 Solmuş bəniz, yaşılı göz...
 Bu nə dərin uşaqdı!
 -Xeyr! Deyib o, susdu,
 Yerə tikdi gözünü.
 Görüncə daha solğun
 Rəng almış bənizini,
 Xoca dözə bilmədi
 Qəlb ağrısından bu yükə,
 Söylədi öz-özünə:
 -"Qəlbinə dəydim bəlkə?..."
 Axır ki, cürət tapıb
 Özü dilləndi uşaq:
 -Qorxuram, qoyub getsəm
 Cəzalandırar Allah.
 Rizasını qazanmaq
 Yolunda can qoyurkən,
 Sapınıb doğru yoldan
 Günahımı eyləyim mən?...
 Xoca xanım bu sözə
 Çaşib qaldı: Ay Allah!
 Körpənin qəlbindəki
 İmana bax, sidqə bax

Ardi var...

LƏZZƏT DÜNYASI

ETİMEK

Ərzaqlar:

1 paket duzsuz etimek suxarısı
1,5 stəkan şəkər tozu
1,5 stəkan su
1 pudinq

4,5 st süd
Krem şanti

Hazırlanması:

Suxarıları bir formaya düzürük, sonra isə şəkər tozuna suyu əlavə edib şerbət hazırlayıraq. Şerbət bir az soyuduqdan sonra suxarının üstünə tökürik. Sonra 3,5 stəkan südə pudinqi əlavə edib qatılışana qədər qaynadırıq. Hazırladığımız pudinqi suxarıların üstünə tökürik. Sonra bir stəkan soyuq südlə krem şantını mikserlə yaxşıca qarışdırırıq. Onu da pudinq soyuduqdan sonra pudinqin üstündən çəkirik. Üzərinə isə bəzəmək üçün qozdan və kakosdan istifadə etmək olar.

Nuş olsun!

QARNIYARIQ

Ərzaqlar:
6 ədəd yuxa
Üzərinə vurmaq üçün bir yumurta
1 stəkan süd, yarım stəkan bitki yağı

İçlik üçün ərzaqlar:
1 ədəd soğan
1 kasa qıymə
2 ədəd pomidor
2 ədəd bibər
2 çay qaşığı tomat
Duz, qara istiot, pul bibər

Hazırlanması:

Soğanları xırda-xırda doğrayıb, qızarana qədər qovurursunuz, bibərləri də əlavə edib yaxşıca qovurun, sonra xırda-xırda doğranmış pomidorları əlavə edin, tomat, duz, istiotu da əlavə edib qazanın qapağını örtün. Pomidorları yaxşıca vəm xodda bişirin. Sonra isə yuxanın birini sərin üstünə yağ və süd sürtün, bir qat yuxanı da üstündən sərin. Onun da üstünü bol-bol süd və yağıla isladin. Yuxanı 8 ədəd 3 künc formada hissələrə bölün. Hər hissəyə hazırladığınız içlikdən qoyun və kənarlarını qatlayın. Bu şəkildə hazırladığınız qarnı yarığı listlərə düzün və şəkildə göründüyü kimi hər qarnı yarığın ortasından bıçaqla azacıq yarın, dibinə qədər kəsməməyə diqqət edin. Sonra da üzərinə yumurta sürtüb 170 C-də bişirin.

Nuş olsun!

FAYDALI MƏSLƏHƏTLƏR

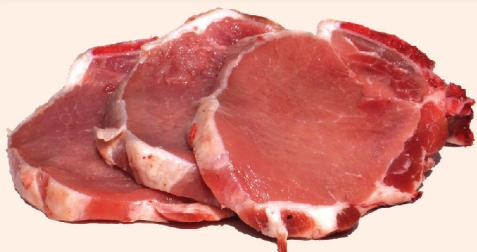
Sosisləri qızartdıqda partlaması üçün bir neçə yerindən iynə ilə deşin.

Balığın yaxşıca qızarması üçün əvvəl bir az südün içində salın, sonra unlayıb tavaya atın.

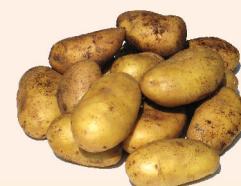
Buzluqdan çıxardığınız ətin tez qopması üçün bir qabın içində soyuq su və duz atın. Sonra isə eti içində qoyun.

Şorba bişirdiyinizdə hər an daşma təhlükəsi olur. Onun qarşısını almaq üçün içində bir-neçə buz parçası ata bilərsiniz.

Balın təmiz bal olub-olmadığını yoxlamaq üçün baldan bir qaşiq götürüb soyuq suda əzin. Su ağararsa içində un və yaxud nişasta vardır.

Sobada kartof bişirdikdə, onu əvvəl bir-neçə dəqiqə qaynadın və bir neçə yerindən deşin, o zaman rahat bişdiyini görəcəksiniz.

CƏMIYYƏT İÇİNDƏ DAVRANIŞ QAYDALARI

Yaşıdlarımızı adlarıyla çağırıa bilərik. Amma bizdən yaşca böyük insanlara yaş və mövqelərinə görə Sevda xala, Əli əmi, Həsən bəy kimi müraciət etmək lazımdır.

Bəyənmədiyimiz bir fikir qarsısında biz də öz fikrimizi bildirməliyik. "Çox pis bir fikirdir, axmaq və məntiqsizdir" kimi kobud ifadələr işlətməməliyik. Bunun əvəzinə "bu cür olması, məncə, daha yaxşı olar, üzr istəyirəm, amma bu haqda sizin kimi düşünürəm" - deyərək qarşımızdakı insanı incitməyəcək şəkil-də fikrimizi bildirməliyik.

Paxıllıq çox pis bir davranışdır. Dostlarımızın bizdən yaxşı olan tərəflərini, müvəffəqiyyətlərini qışqanmaqdansa nümunə almağa çalışmalıyıq.

Başqalarına aid olan əşyaları, qeydləri onların icazəsi olmadan əl vurmamalıyıq.

Qohumlarımızın və tanışlarımızın ölünləri olarsa baş sağlığı ziyarətinə getməliyik və onların dördlərini bölüşməliyik. Ölən adamın isə yaxşı cəhətlərini xatırlamalıyıq.

GƏLİN BİRLİKDƏ GÜLƏK

DUA

Bir gün ata oğlunun dua etdiyini görür və eşidir: “*Allahım, sən anamı, atamı, bacımı, nənəməni və məni qoru*”. Atası uşaqın babasını unutduğunu düşünür. Sabahki gün babasını maşın vurur və babası ölürlər. Bir-neçə gün sonra uşaqın dua etdiyini atası yenə eşidir: “*Allahım, sən anamı, atamı, bacımı və məni qoru*”. Bu dəfə də nənəni unudur və sabakı gün nənə də pilləkənlərdən yixılır, boynu sıñaraq ölürlər. Bir neçə gün sonra uşaq yenə dua edir: “*Allahım, sən anamı, bacımı və məni qoru*”. Atası onu unutduğunu bilir və başına bir iş gəlməsin deyə diqqətli olmağa çalışır. Axşam evə gəldikdə yoldaşından soruşur: “*Bu gün mən işdəykən nə baş verdi?*” Yoldaşı: “*Bizə bir şey olmadı, poçtalyon öldü*”, - deyə cavab verdi.

DIRNAQ YEYƏN UŞAQ

Bir uşaq durmadan dırnaqlarını yeyərmış. Anası oğlunu bu vərdişdən uzaqlaşdırmaq üçün çox çalışır. Bir gün parkda gəzərkən yekəqarın bir adamla rastlaşırlar. Uşaq adamın qarnından çox qorxur. Anasından soruşur: “*Əminin qarnı niyə elə böyükdü?*” Anası da: “*Əlimə yaxşı fırsat düşüb*”, - deyir. Həmin adamın dırnaq yediyi üçün qarnının bu qədər şişdiyini və o da dırnaqlarını yeməyi tərk etməsə onun kimi olacağını söyləyir. Beləliklə, uşaq bu pis vərdişdən uzaqlaşır.

Yenə bir gün avtobusda getdikdə uşaq hamilə bir qadın görür və başlayır gülməyə. Qadın: “*Oğlum, niyə belə gülirsən?*” - deyir.

Uşaq: “*Nə yeyib qarnının böyük olduğunu bilirəm*”, - deyə cavab verir.

SİZDƏN GƏLƏN

Əvvəlcə “Bizim Ailə” jurnalının redaktoruna və redaksiya heyətinə dərin minnətdarlığını bildirirəm. Bildirmək istəyirəm ki, “Bizim Ailə” jurnalı insanları çox yüksək dini-əxlaqi, iibrətamız tərbiyəyə təhrik edən təsirə malikdir. Bu jurnalda Uca Allaha, Peyğəmbərimiz (s.ə.s.)ə, Müqəddəs Kitabımıza aid yazılan yazılar dinimizi daha kamil öyrənməyə, qəlbimizi saflasdırmağa çağırır. Jurnalda təkcə dinə yox, vətənə sevgi, böyük-lərə hörmət, kiçiklərə şəfqət öz əksini tapmışdır. Xanımlarımıza dəyərli məsləhətlər, kiçiklərimizə tərbiyə-edici lətifələr jurnalı olduqca maraqlı edir. Atam “İrfan” jurnalına abunədir. Hər dəfə “Bizim Ailə” jurnalını gətirəndə qardaşlarımıla birlik-

də oxuyuruq və beləliklə, dini biliklərimizi daha da möhkəmləndiririk. Bunu da qeyd edim ki, “Bizim Ailə” jurnalı təkcə bizim kəndin yox, Azərbaycanın sevimli jurnalıdır. İnşallah, bu jurnal daha çox çap olunar və müsəlman bacı-qardaşlarımız oxuyar. İnanıram ki, müəllimlərimiz orta məktəb şagirdləri üçün bu jurnaldan dərs vəsaiti kimi istifadə etsə və balacalarımız özünü dərk etməyə başladığı andan Allahi sevsə, dinimin şərtlərinə əməl etsə təkcə dün-yamızı yox, axirətimizi də gözəlləşdirərik...

Rüstəmli Kəmalə Ümidvar qızı Qax rayonu Qaşqaçay kəndi Orta məktəbi X-sinif şagirdi

XANIMLAR XEYİRXAH İŞLƏRDƏ

Hər ilin mart ayında qadınların beynəlxalq bayramı ərəfəsində Gəncliyə Yardım Fondunda təşkil olunur. Bu sərgidən əldə olunan vəsait xalqımızın milli problemlərinə həsr edilir. Belə ki, bu il yeddinci keçiriləcək bu sərginin ilkindən əldə olunan vəsait hesabına **"Qarabağ suallar və Faktlar"** kitabının nəşri həyata keçirilmiş və müxtəlif dillərə tərcümə olunaraq dünya arenasına çıxarılmışdır. Eyni zamanda Xocalı soyqırımında şəhid olan ailələrə bu sərgi hesabına humanitar yardımçılar edilmişdir. 2008-ci ildə keçirilən sərgidən əldə edilən vəsaitəs **"2008-ci ildə Qocalar evinə yardım"** layihəsi əsasında Azərbaycan Respublikası Əmək və Əhalinin Sosial Müdafiəsi Nazirliyinin Bilgəh qəsəbəsində yerləşən Müharibə və əmək əllilləri üçün pansionatına kimsəsiz qoca və əllillərin ümumi sosial-məişət şəraitinin yaxşılaşdırılmasına sərf olunmuşdur. Gəncliyə Yardım Fondunda keçirilən ötənilki xeyriyyə sərgisindən əldə olunan gəlirlər isə, Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Cənab İlham Əliyevin 2009-cu ilin Uşaq ili elan edilməsi haqqında, 2008-ci il 22 dekabr tarixli 103 nömrəli sərəncamının icrasına dəstək olmaq məqsədilə **"Uşaqlar arasında dişlərə qulluq mədəniyyətinin formalaşması"** mövzusunda Bakı şəhər orta ümumtəhsil müəssisələrində təşkil olunmuş layihəyə xərclənmişdir.

Yeri gəlmışkən deyək ki, xeyirsevər xalqımızın bu sərgilərə marağının yüksək səviyyədədir. Keçirilən sərgilərdə ölkəmizin qabaqcıl ziyalıları, elm və dövlət xadimləri, millət vəkilləri də şəx-sən iştirak edərək bu xeyrixah işdə öz dəsteklərini əsirgəmirlər.

Bu il də fond öz ənənəsinə sadiq qalaraq mart ayının 6-da yeni sərgiyə start verəcək. Gəncliyə Yardım Fondu bu xeyriyyəçilik işində hər kəsi birliyə və həmrəyliyə dəvət edir.

